

Cinkarna

Poštnina plačana pri PTT enoti Celje

Cinkarna dobila priznanje

»V Sloveniji, pa tudi v Jugoslaviji, bi dandanes težko našli človeka, ki ne bi vedel za Cinkarno, metalurško kemično industrijo Celje, ki se ne bi dan za dnem, tako rekoč na vsakem koraku, srečeval z rezultati dela njenih delavcev«.

S temi besedami se je začela svečana in razširjena seja delavskega sveta delovne organizacije ob 110-letnici Cinkarne, ki je bila v petek, 16. septembra 1983 v Narodnem domu.

Predsednik delavskega sveta ing. Milan Krivec je pozdravil delegate in ostale udeležence, še posebej tovarišico Francko Herga, podpredsednico republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije, tovariša Zvoneta Hudeja, predsednika IS občine Celje ter tovariše Aleša Ilca, Staneta Seničarja in Venčeslava Zalezino in druge.

Predsednik KPO tov Maks Bastl je spregovoril o zgodovinskem razvoju Cinkarne, poslovnih rezultatih in naših dosežkih na področju ekologije. Tov. Francka Herga pa je dejala:

Tovarišice in tovariši!

V posebno zadovoljstvo mi je, da lahko spregovorim delovnemu kolektivu ob tako častljivi obletnici. V imenu republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije vse zbrane lepo pozdravljam in vam čestitam k vašemu prazniku.

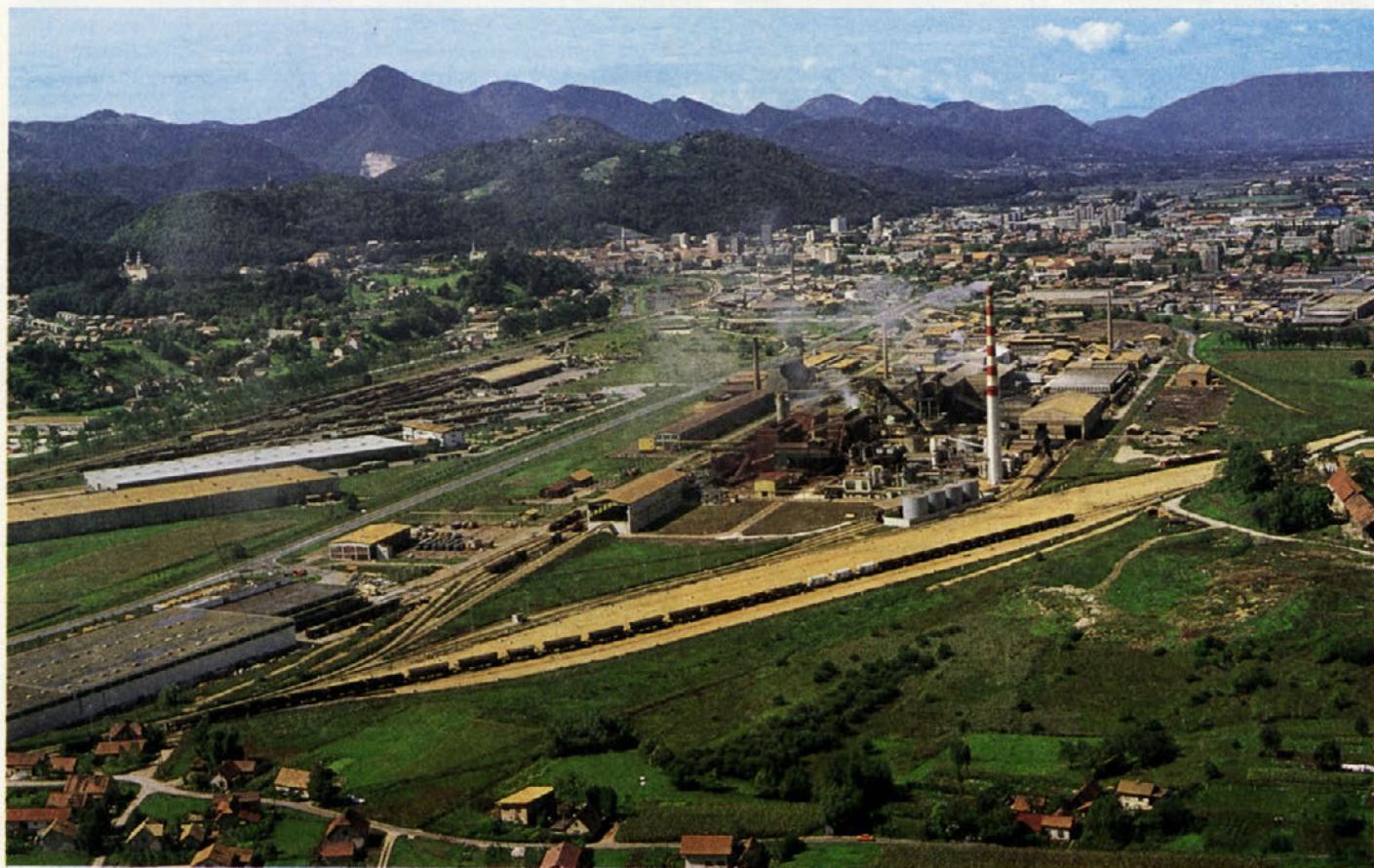
Delavci delovne organizacije Cinkarna ste v preteklem obdobju doživljali krizo, ko je tako celjska, kot širša družbena skupnost videla v tej organizaciji predvsem krivce onesnaževanja okolja. Prizadevanja in napore delavcev pa so rodili sadove, tako da je doseženo izboljšanje ekološkega stanja v Celju. Ob tem je še

posebej pomembno, da ste uspeli uresničiti tako program ekološke kot tudi ekonomske sanacije. Na tej osnovi sedaj dosegate pomembne uspehe pri povečanju dohodka in s tem dajete možnost za večje pokrivanje svojih osebnih in skupnih potreb, kakor tudi uspehe pri vključevanju v mednarodno delitev - v izvoz na konvertibilno področje. Kot sami ugotavljate, bo potrebno vložiti še več truda v prizadevanje za povečanje izvoza na konvertibilno področje, saj je to naša potreba pa tudi interes. S tem bomo ne samo poplačali naše dolgove do tujine, ampak se bomo predvsem srečevali s konkurenco na mednarodnem tržišču, ki nas bo prisilila v produktivnejše delo, večje izrabljanje naših zmogljivosti, boljšo organizacijo dela in podobno. Razveseljivo je, da ste v vaši organizaciji to potrebo spoznali še pred časom in tako tudi zaradi racionalnejše organizira-

nosti delovnih in poslovnih funkcij dosegate boljše poslovne rezultate. Tudi razreševanje problemov, ustvarjanje novih vrednosti, je pomembno pripomoglo k večji stabilnosti delovne organizacije.

Delitev po delu in rezultatih dela je tema, o kateri govorimo že nekaj let. Tako posameznik kot družba kot celota si želimo, da bi hitreje uveljavili ustavno načelo, da le delo in rezultati dela opredeljujejo socialni in materialni položaj človeka. Vendar tako kot smo si enotni pri načelnem opredeljevanju do tega vprašanja, pa smo zelo nedosledni in počasni pri uveljavljanju tega v neposredni družbeni praksi, v temeljnih okoliščinah dela in življenja. Prisvajanje osebnih dohodkov res po delu, predvsem pa po rezultatih dela, pomeni pomesti s staro organizacijo dela, pomesti z zatečenimi

(nadaljevanje na 2. strani)

Posnetek Cinkarne iz zraka

Foto: M. Bombač

Predsednik KPO je govoril o naši dosežkih

odnosi, pomesti z miselnostjo, da stopnja izobrazbe v pretežni meri vpliva na višino osebnih dohodkov, pomesti s podcenjevanjem dela v proizvodnji, pa tudi strokovnega in kreativnega dela in podobnim. Najpomembnejše, najbistvenejše pri tem pa je, resnično uveljaviti to, da bo osebni dohodek delavca odvisen od njegove uspešnosti pri upravljanju poslovanja temeljne organizacije združenega dela in druge organizacije združenega dela, v katere sestavi je. Gre torej za uveljavitev tega, da bo osebni dohodek v temeljni organizaciji vseboval poleg dela osebnega dohodka na podlagi živega dela tudi del osebnega dohodka na podlagi minulega dela. Te naloge ne poudarjam zato, ker nas v to sili zakon o razširjeni reprodukciji in minulem delu, ampak zato, ker je od tega, ali bo delavec osebni dohodek odvisen od njegovega gospodarjenja oziroma od njegovih odločitev pri gospodarjenju z družbenimi sredstvi, odvisno tudi, ali bo delavec resnično prevzel v svoje roke odločanje o celotni družbeni reprodukciji. Verjetno mi sedaj v mislih kdo oporeka, češ, kako naj bo položaj delavca odvisen od njegovih odločitev pri gospodarjenju z družbenimi sredstvi, ko je pa toliko odločitev, ukrepov na drugih ravneh, ki mu predpisujejo, določajo pogoje gospodarjenja. Vidite, ravno to, da bo delavec vedel, da bo njegov osebni dohodek, zadovoljevanje skupnih potreb odvisen le od njegovega prispevka k skupnim rezultatom dela, ga bo pripeljalo v položaj, da si bo z odločanjem v samoupravnih organih, preko delegacij v skupščinah od občine do federacije, sam krojil pogoje gospodarjenja, pridobivanje dohodka, kakor tudi, da bo razporejanje dohodka res temeljilo na odločitvah delavcev temeljnih organizacij, ki ga ustvarjajo. Ko govori-

mo o nagrajevanju po delu pa seveda ne smemo razumeti tega le kot prisvajanje osebnih dohodkov delavcev, ampak ga moramo razumeti v njegovem najširšem ustavnem pomenu, to je pravici udeležbe vsakogar na ustvarjenem dohodku, ki je družbeni dohodek, na podlagi družbene lastnine v skladu s prispevkom vsakogar, ki prispeva k ustvarjanju tega dohodka in k družbeni produktivnosti dela, katerega izraz je ta dohodek.

Neuveljavljanje ustavnega položaja delavcev nas je privedlo v težak ekonomski položaj. To je eden izmed osnovnih vzrokov, ki je naveden v dolgoročnem programu gospodarske stabilizacije, ki smo ga sprejeli kot program, katerega uresničevanje pomeni naš izhod iz težav, pomeni uveljavljanje in graditev socialističnih samoupravnih družbenoekonomskih odnosov. Naša skupna naloga je, da poznamo njegovo temeljno vsebino in da to upoštevamo pri sprejemanju odločitev tako v samoupravnih organih v organizacijah združenega dela kot v delegatskih skupščinah. V družbenopolitičnih skupnostih tako v občinah kot v republiki bomo sprejel načrte uresničevanja programa. Ti načrti morajo opredeljevati osnovne smeri in naloge za uresničevanje programa. Naloge morajo biti zasnovane tako za kratkoročno kot za dolgoročno obdobje. Bistvena v teh načrtih mora biti opredelitev odgovornih nosilcev za njihovo uresničevanje. Le tako bomo lahko resnično uresničevali tolikokrat in na tolikih mestih postavljene zahteve po izvajanju odgovornosti. Vendar uresničevanje odgovornosti ne pomeni, da bo nekdo na nekem vrhu pokazal s prsti na krivce, odgovorne, ampak moramo razumeti to tako, da bomo v slehernem okolju pričeli ugotavljati odgovorne za posamezne pojave in proti njim tudi ukrepali.

V organizacijah združenega dela pa je potrebno pripraviti analize gospodarskih razmer še letos in v prihodnjem letu in na osnovi teh v plane vgraditi ukrepe za ustvarjanje in povečevanje dohodka, kar zahteva zmanjševanje stroškov, povečanje produktivnosti dela, večje izkoriščanje proizvodnih zmogljivosti, uvajanje več izmen, zmanjševanje tehniškega škarta, zmanjševanje oziroma ukinitje administracije ter boljše izkoriščanje lastnih tehnoloških in organizacijskih spoznanj in tovrstnih dosežkov v družbi nasploh. Ti načrti uresničevanja dolgoročnega programa stabilizacije morajo postati podlaga za vsestransko mobilizacijo delavcev, da bo delavec videl svoj obstoj in perspektivo v svoji orga-

nizaciji združenega dela v vseh oblikah samoupravnega združevanja in povezovanja. Temeljno izhodišče za vse dolgoročne in kratkoročne ukrepe pa je naša čvrsta odločenost, da nadalje krepimo in uresničujemo temeljni socialistični samoupravni produktijski odnos tako, kot je zapisan v ustavi in v zakonu o združenem delu. Nismo in ne bomo pristajali na teze, da v težkih gospodarskih razmerah ni pogojev za vztrajanje na naših ustavnih opredelitvah.

Predsednik IS občine Celje izroča priznanje Cinkarni ob 110. jubileju

Vse sile, znanje moramo strniti v boj za to, da hitreje dosežemo oziroma v neposredno družbeno prakso prenesemo samoupravne družbenoekonomske odnose. Združevanje dela in sredstev mora postati naš novi odnos, preprečiti moramo tudi z akcijo subjektivnih sil obstoj tako imenovanih kvazi samoupravnih sporazumov, ki izsiljujejo sredstva za vlaganje, višje cene in podobno. V bitki za ohranjanje, povečevanje proizvodnje, za surovine in material ne smemo pristati na obrazložitve takšnih sporazumov, češ, da jih moramo sprejeti, če hočemo delati, proizvajati. To ni res! Res pa je, da ni volje, ne truda, ne strokovnega napora, da bi skupaj za isto mizo skušali reševati stvari na takšen način, ki bi bil v skladu z opredeljenimi odnosi, ki bi bili v skladu s socialistično poslovno moralo. Pogostokrat je slišati, da so poslovni odnosi med našimi organizacijami združenega dela dosti slabši kot v kapitalističnem sistemu. Ali ni žalostno, nedopustno to le ugotavljati, nič pa storiti, da bi to spremenili?

Pridobivanje dohodka na podlagi skupnega dohodka, skupnega prihodka mora postati prevladujoč odnos, če tega ne bo, je resnično vprašanje, kako bomo izšli iz težav. V združevanju dela in sredstev moramo videti izhod iz gospodarskih težav na celotnem ozemlju Jugoslavije, s tem moramo odpraviti lokalistične interese

občin, regij, republik. V večji meri moramo upoštevati celoto skupnih družbenih interesov; ne pa videti le svoj ozek interes. Zakaj vam to govorim? Zato, ker menim, da kolektiv, ki je dosegel uspehe s spremembo svoje organiziranosti, uveljavljanjem nagrajevanja po delu in rezultatih dela, lahko kot primer tudi pri uveljavljanju samoupravnih družbenoekonomskih odnosov služi drugim. Lahko preko delegacij, delegatov vpliva v zboru združenega dela

občine, republike in na hitrejšo uveljavljanje takšnih odnosov v širši družbeni skupnosti. Gre za to, da bi morali biti glasnejši ob naših pozitivnih izkušnjah.

Tovarišice in tovariši!

Hitrejšo uveljavljanje združevanja dela in sredstev, delitve po delu in rezultatih dela bi preprečilo tudi takšne pojave, ki jih beležimo danes na področju cen, na področju, ki v letošnjem letu upravičeno najbolj razburja delavce. Dejstvo je, da smo na nekaterih področjih morali tudi s politiko cen prispevati k pogojem za njihov ustreznejši razvoj, kot je to energetika, proizvodnja hrane, stanovanjsko komunalno področje in še nekatera druga. Vendar,

Predsednica sveta ZSS Francka Herga

ko smo se ob tem poenotili, pa se nismo zedinili s tem, da lahko na teh področjih družbene reprodukcije vračunamo v ceno vse slabo gospodarjenje in delo preteklih let, kot so podvojene in neizkoriščene zmogljivosti, slabo ali neobdelane zemlje, izkoriščanje monopolnega položaja oziroma prirojenega položaja in podobno. Od ene do druge do temeljne organizacije bomo morali začeti razpravljati o vzrokih za predlagano povišanje cen in se le na osnovi temeljite analize gospodarjenja odločati o povišanju cen. Pričeti bomo morali izvajati to, kar smo se že tudi neštokrat dogovorili, da ne bomo pristajali na socializacijo izgub, neustreznega odločanja o investicijah, kar se vse skuša sedaj prevladati na cene. Dosti je sedaj govora o tem, kaj bo naredil sindikat v tem položaju, oziroma zakaj sindikat ne prepreči divjanja cen.

Verjetno bi res marsikdo ploskal, če bi se a priori postavili na rob vsem predlogom za zvišanje cen. Kaj slabo uslugo bi s tem napravili sebi in celotni družbi. Naša naloga mora biti v tej smeri, da resnično mobiliziramo delavce, da bodo zavedajoč se svoje medsebojne povezanosti in odgovornosti, na osnovi samoupravnega dogovarjanja, povezovanja urejali stvari in da bodo videli tako probleme v svoji organizaciji združenega dela kot v celotni družbeni reprodukciji.

Prav gotovo pa je nedopustno, da po enoletni zamrznitvi cen nimamo programa za vodenje politike cen, da se srečujemo s podražitvami od danes do jutri, da se s tem ustvarja vzdušje nerada, anarhije, da se ustvarja vzdušje, ki bi narekovalo potrebo po ponovnem administrativnem določanju cen, češ, da delavci niso sposobni po samoupravni poti urejati medsebojnih odnosov. Ob takšnih neizdelani cenovni politiki pa se sedaj pod težo resničnih problemov zagotavljanja socialne in material-

ne varnosti delavcev - nekaterih delavcev in njihovih družin skuša pomagati s takšnimi in drugačnimi oblikami socialne pomoči, namesto, da bi predlagatelji ekonomske politike in njenih ukrepov pustili možnost in prostor v združenem delu, da samo po samoupravni poti odloča o pogojih pridobivanja dohodka. Zato je še kako pomembno, da se bomo vključili v razpravo o ekonomski politiki za leto 1984 in da bomo preko delegacij preprečili težnje po socializaciji posledic slabega gospodarjenja na področju dinarskega in deviznega poslovanja, da bomo preprečili težnje po centraliziranju sredstev.

Pogoji gospodarjenja za leto 1984 morajo biti znani pravočasno, s tem da morajo omogočati sproščanje iniciative, pobude, ustvarjalnosti delavcev v združenem delu, ne pa jih omejevati. Prizadevanja za večjo proizvodnjo, izvoz morajo sloneti na motiviranosti delavcev, torej, da bo sposoben, dober, ustvarjalni delavec lahko tudi ustrezno nagrajen, da tega ne bodo omejevali ukrepi na področju razporejanja dohodka. Ne smemo pristajati na nekakšne limite najvišjih osebnih dohodkov, pustimo delavcem, da z dobrim delom in gospodarjenjem lahko tudi v združenem delu postanejo bogati - če lahko tako rečem. Področje osebnih dohodkov in skupne porabe v SR Sloveniji je tisto, kjer smo z uresničevanjem sprejetih usmeritev dosegli takšno raven, katere ne bi smeli več zniževati. Menimo, da je v prihodnjem letu potrebno zaustaviti padanje realnih osebnih dohodkov. Vsi skupaj pa si moramo prizadevati, da zmanjšamo potrošnjo, ki izhaja iz neustrezne organiziranosti, iz prevelike režije tako v gospodarstvu kot v negospodarstvu. Ekonomska politika za leto 1984 torej ne sme izhajati iz poprečja, ne sme imeti v vidu tistih, ki slabo delajo in gospodarijo, ampak mora biti

predvsem vzvod za dobre gospodarje. Le tako bomo lahko popravili v preteklosti storjene napake.

Letošnji rezultati gospodarjenja v naši republici so kljub vsem težavam, omejitvam, administrativnim ukrepom, dokaj zadovoljivi, beležimo 3% rast proizvodnje aktivno rast izvoza, dokaj gospodarno obnašanje v delitvi, kar ima za posledico povečano akumulativno rast gospodarstva. Vse to kaže, da bomo le z večjo proizvodnjo, dohodkom izšli iz težav. Veliko je pripravljenosti za delo ob sobotah in nedeljah, da se nadomesti izpad proizvodnje. Ta pripravljenost delavcev, delovnih ljudi je naš velik kapital, ki ga moramo gojiti in ga ne smemo izgubiti. Zato je velika odgovornost subjektivnih sil, da bodo s svojim delovanjem med delavci, občani smelo pojasnjevali vzroke in protislovja dosedanjega razvoja, ki so nas pripeljali v težave, da bodo usmerjali pobude in razreševanje problemov na tista mesta v naši družbi - za katera smo se dogovorili s političnim sistemom - to so samoupravni organi v TOZD, KS, delegatske skupščine.

Na seji so bila podeljena tudi priznanja 27 sodelavcem iz temeljnih organizacij, za katere so dale predloge osnovne organizacije sindikata po tozidih, skrbno pa je predloge pretehtala tudi komisija za nagrade in priznanja pri konferenci sindikata Cinkarne, delavski svet pa je te predloge potrdil.

Za strokovno in družbeno politično delo so prejeli priznanja z zlatim znakom Cinkarne naslednji sodelavci: Franc GRABAR, Viktor DOMJANIČ, Drago MUROVIČ, Marjan DREV, Branko PUSTOSLEMŠEK, Rudi MRAZ, Marija BERNJAK in Milan KRIVEC.

Priznanja s srebrnim znakom Cinkarne so prejeli: Jože LJUBIČ, Martin KUKOVIČ, Zvone ARH, Friderik LESKOVŠEK, Jože PUNČUH in Bojan HORVAT: pismena priznanja pa: Franc JOŠOVČ, Vili KOS, Anton DEŽELAK in Franc GLUŠIČ.

Priznanje s srebrnim znakom Cinkarne so dobili še: Slavko KAJTNER za aktivnosti na področju razvoja športa in rekreacije, Drago LAMPER za aktivnosti na strokovnem področju in razvoju fotografije, Vikica VINKO za aktivnosti na področju kulture, Franc DEČKO za humanost na področju krvodajalstva ter Jožica DIMEC za dolgoletno vestno opravljanje del.

Pismeno priznanje so prejeli: Franc FLORJANČIČ, in Peter

URŠIČ za dolgoletno in vestno opravljanje del, Jakob NOVAK za aktivnosti na področju samoupravnih organov in Irena KROFLIČ za aktivnosti na področju razvoja kulture.

Delavski svet je podelil pismena priznanja s srebrnim znakom Cinkarne tudi za posebno aktivnost na področju nalog iz delovno strokovnega področja, in sicer naslednjim sodelavcem: Francu GÜTENBERGERJU, Bredi KOSI, Radu NEDOHU, Slavku OJDANIČU, Jožetu ŠTUMBERGERJU in Francu ŽERJAVU.

Priznanja z zlatim znakom Cinkarne so bila podeljena tudi nekaterim zunanjim sodelavcem: Alešu ILCU, ki je z bogatim in strokovno-političnim znanjem mnogo pripomogel k uspešni sanaciji in izvedbi sprememb v poslovnih in samoupravnih organiziranosti DO, Stanetu SENIČARJU, ki je kot sekretar komiteja občinske konference ZKS Celje odločno podprl potrebo po temeljiti sanaciji DO, tako v ekonomskem, kot v ekološkem pogledu, in Venčeslavu ZALEZINI, ki je v funkciji predsednika IS občine Celje vodil svet za ekonomsko in ekološko sanacijo Cinkarne in se odločno zavzemal za nekatere družbene, politične in gospodarske rešitve za Cinkarno na republiških in zveznih organih.

Klavdiju GABRIJELČIČU, kot članu omenjenega sveta je bilo podeljeno priznanje s srebrnim znakom, ker je sodeloval pri iskanju najboljših rešitev za prebroditev poslovnih težav Cinkarne ter aktivno sodeloval pri investicijski problematiki in skupni izgradnji tozda Titanov dioksid.

Za trajnejše, dobro in učinkovito poslovno sodelovanje je delavski svet podelil pismena priznanja naslednjim poslovnim partnerjem: Aeru Celje, Gradisu Celje, Gradisu Ravne, Ingradu, Jugobanki, Kombinatulu Lacke und Farben, Kovinotehni, Metalni, Progressu, Razvojnemu centru, Topilnici, Titov Veles, in Tovarni kemičnih izdelkov, Hrastnik.

Spregovoril je tudi predsednik IS občine Celje, tov. Zvone Hudej ter Cinkarni izročil priznanje izvršnega sveta skupščine občine

Ob koncu svečane seje je delavski svet poslal pozdravno pismo tudi predsedstvu SFRJ, v katerem smo se zavezali, da bomo še naprej krepili naše delovne rezultate ter ustvarjalno sodelovali pri vseh nalogah, z namenom, da čimprej odpravimo še obstoječe probleme v naši jugoslovanski družbi.

Recitatorke Cinkarne, pevski zbor I. Cankar in folklorna skupina F. Prešeren so popestrili svečano sejo

Možnost pridobitve deviz

Cinkarna kljub naporu, ki ga je vložila v povečanje izvoza in zmanjšanje uvoza, v srednjeročnem obdobju ne bo mogla z lastnim izvozom zagotoviti potrebnih deviznih sredstev za uvoz repromateriala in rezervnih delov. V takem položaju nam je steklarina Boris Kidrič, Rogaška Slatina ponudila možnost pridobitve deviz na podlagi dolgoročnega poslovnega sodelovanja in svlganjanja v povečanje in modernizacijo proizvodnje kristalnega stekla.

Steklarina namreč pretežni del, to je 50 do 60 odstotkov proizvodnje kristalnega stekla izvozi in to predvsem na konvertibilno tržišče. Na ta način si zagotavlja visok neto devizni učinek in višek deviznih sredstev. Da bi še bolj povečali devizni priliv in izboljšali kvaliteto izdelkov, hkrati pa zagotovili sredstva za njegovo realizacijo, so pripravili investicijski program za povečanje in modernizacijo proizvodnje. Sam program je z ozirom na visoke devizne in druge pozitivne kazalce že dobil verifikacijo od republiške komisije za oceno investicij.

Po programu je predvidena naložbena vrednost v višini 1.683.797.000,- din. Poleg ostalih virov sredstev je predvideno tudi svlganjanje Cinkarne in Aera iz Celja, vsakega po

240.000.000,- din za dobo 10 let. Na osnovi tega si vsaka od obeh delovnih organizacij zagotavlja najmanj 10 milijonov ameriških dolarjev v 10 letih. Poleg tega pa sta udeleženi pri skupnem dohodku v sorazmerju z vloženi sredstvi, s tem, da je lahko udeležba pri devizah še večja od 10 milijonov, v skladu z rastjo neto deviznega učinka »Steklarne« po investiciji.

O tem je bila podana informacija na delavskem svetu naše delovne organizacije, kjer so tudi razpravljali, da naj bi združevale sredstva v ta namen temeljne organizacije Metalurgija, Kemija Mozirje in Grafika. Delavski svet bo o tem razpravljal, ko bodo natančneje znane možnosti in viri za plasiranje sredstev za lastne investicije in ta samoupravni sporazum.

Obisk člana CK ZKS

Ne čakajmo na rešitve drugih

Z namenom, da se člani centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije seznanijo z stabilizacijskimi prizadevanji temeljnih organizacij in ozdov v republiki, nas je obiskal tov. Kikec, član centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije. Sestanek je bil organiziran v osnovni organizaciji tozda Titanov dioksid.

Vendar pa so na sestanku govorili bolj o delovanju komunistov in gospodarskem položaju Jugoslavije, kot o sami stabilizaciji. Ugotovili so, da je dejavnost osnovnih organizacij Zveze komunistov povsod močno upadla in samo čakamo, da se bodo odločitve reševale na višjih ravneh. Poudarili so, da moramo odpraviti miselnost, da se nakopičeni problemi rešujejo lahko z ukrepom družbenega varstva. To je večkrat zelo napačno in lahko usodno. Saj vendar povsod, kjer so družbeno politične organizacije aktivne, lahko probleme rešujemo preko samoupravnih organov.

Komunisti so tudi ocenjevali, da osnovne organizacije ne morejo vplivati na odločitve na višjih ravneh, da so pogosto le v

vlogi tolmačev raznih ukrepov. Čeprav se padec življenjskega standarda odraža na razpoložljivost delavcev, je še vedno prisotna dovolj velika zavest delovnih ljudi.

Opozorili so tudi na položaj mladega človeka - komunista, ki je skoraj brezsiljen in ne najde dovolj sil za akcijo. Tudi tu bo potrebno nekaj ukrepati. Toda samo govoriti je premalo.

Inovacijski dohodek razdeliti delavcem

Priznati moramo, da ima Cinkarna že nekaj let dobro razvito inovacijsko dejavnost, vsaj po zaslugi poslušanja poslovnih delavcev ter analitika, ki se ukvarja samo s to problematiko. Poudariti moramo tudi, da smo naredili precej več kot pred petimi leti, ko smo težko spravili v realizacijo komaj kakšen predlog. Toda največje delo nas še le čaka, saj bomo najbrž začeli inovacijski dohodek deliti drugače kot doslej.

Predvidevamo, da naj bi se inovacijski dohodek razdelil glede na gospodarsko korist najprej kot delež za nadomestilo avtorju, nato soavtorjem ter do 5 % sodelavcem - tistim, ki so po svojih zadolžitvah inventivno sodelovali pri uvedbi predloga. Nato bi se naj inovacijski dohodek delil še na delež, ki bi ga dobili delavci celotne tozde, seveda od vseh predlogov tozda v določenem obdobju (po zaključnem računu). Do 25 odstotkov se namensko letno izloči še za finansiranje inovacijske dejavnosti. Preostanek od inovacijskega dohodka pa se nameni za izboljšanje in razširitev materialnih osnov dela.

O tej temi smo govorili 2. septembra v Cinkarni, ob obisku predstavnikov odbora za inovacijsko dejavnost Zveznega sindikata iz Beograda, predsednika odbora tov. Lazota Zarića, izvršnega sekretarja tov. Mateja Ignjatovića in predsednika me-

dobčinske zveze sindikatov Celje tov. Rafka Mlakarja.

Naši sodelavci so jim na kratko predstavili našo organiziranost, dosežke in pospeševanje inovacijske dejavnosti, raziskovalne enote in razvojno službo.

V razpravi sta predstavnik iz Beograda poudarila, da je največ potrebno narediti na področju nagrajevanja delavcev po rezultatih dela, posebno pa je potrebno nagraditi kreativno delo. Pomembna je stimulativnost, motivacija vsakega posameznika, ne le delavca za strojem, temveč tudi v pisarni. Napredek bomo naredili takrat, ko bomo imeli dobro postavljene delovne naloge. Za inovatorja je pomembnejša od nagrade moralna podpora in status, je bilo rečeno v razgovoru. Kajti vsak denar, ki je ustvarjen na inovacijski podlagi, se mora takoj odražati v kuverti. Tu pa tiči tista stimulacija in motivacija, o kateri že dolgo vpijemo brez odziva.

Predsednik in izvršni sekretar odbora za inovacijsko dejavnost zveznega sindikata iz Beograda na obisku v naši delovni organizaciji

Prireditve so pri kraju

V prvi polovici septembra smo obeležili 110 let razvoja in dela Cinkarne Celje z več prireditvami. Imeli smo priložnost videti razvoj naše delovne organizacije skozi vso zgodovino v slikah, odprli smo nove računalniške sposobnosti in prenovljene prostore obratne ambulante. Ogledali smo si dokončno izgradnjo pregrade na odlagališču sa-

dre v Bukovžlaku. Ob tem je potekalo tudi več športnih tekmovanj in gasilska taktična vaja.

Naš častitljivi jubilej smo proslavili uspešno, toda ob zaključku, ki je bil namenjen srečanju kolektiva na Gričku, nam vreme ni prizaneslo. Srečanje, od katerega smo največ pričakovali, pa je žal, odpadlo.

Kako napraviti organizacijski red

Vse bolj se zavedamo, da so informacije determinanta vsakovrstnih dogajanj v sodobni družbi. Poseben poudarek velja informacijam v delovnih organizacijah. Oblikovanje in uresničevanje informacij oziroma informacijskega sistema pa je zapleten, zahteven in dolgotrajen proces, naloga, cilj in ne nazadnje predvsem potreba za nadaljni razvoj proizvajalnih sil, socialističnega samoupravljanja in demokratičnega odločanja v OZD. Celovit in notranje povezan informacijski sistem naj bi torej zagotovil tako zajemanje, zbiranje, obdelavo ter spremljanje podatkov, njihov nadzor in analizo, da bi bil realna podlaga upravljalcem na vseh nivojih za njihove poslovne ali samoupravne odločitve.

Žal pa so prav informacijski sistemi v ozdih še vedno pretežno usmerjeni za zbiranje podatkov o posameznih dejavnostih, s poudarkom na retrospektivi, čeprav smo dosegli tako stopnjo gospodarskega razvoja, ko bi moral informacijski sistem zagotavljati podlago za obvladovanje poslovnih procesov in planiranje razvoja. Uvajanje sodobnega informacijskega sistema zato posega globoko v organizacije proizvodnih in delovnih procesov, kajti sodobnega informacijskega sistema, podprtega z računalnikom, pa če gre pri tem še za interaktivno delo s pomočjo terminalov, ni mogoče izpeljati ob upoštevanju klasičnih principov organizacije in zbiranja informacij. Sedanje gospodarske težave, zlasti pa naša nadeljni družbenoekonomski razvoj, zahtevata večje upoštevanje ekonomskih zakonitosti in ekonomskih meril, kar pa pomeni manj voluntarizma in intuicije v upravljanju organizacij združenega dela, pa vse več in več odločitev, ki so rezultat strokovnih podlag, kot izhoda informacijskega sistema. Iz tega sledi, da je uvajanje informacijskega sistema v ozdih razvojni proces, torej proces evolucije in nikakor ne proces revolucije. To spoznanje vodi tudi vse nas, ki se v naši delovni organizaciji ukvarjamo z izgradnjo poslovno informacijskega sistema. Tega se temeljito zavedajo tudi ostali delavci v naši delovni organizaciji. Že pred časom, leta 1981, so v vseh temeljnih organizacijah, brez posebnih problemov podprli predlog za nabavo nove računalniške strojne opreme, ki je v mesecu juliju, žal precej okrnjena, tudi prispela. Upam pa, da je malo takih, ki si predstavljajo, da jim bomo samo s pritiskom na gumbe novega računalnika, v stanju takoj pripraviti vse mogoče potrebne in nepotrebne, predvsem pa željene informacije, ter da se jim bodo na terminalnem ekranu pojavile kot

duh iz Aladinove svetilke. Pot do vseh potrebnih informacij je še precej dolga oz. brez konca, ker se vedno znova in znova pojavljajo nove zahteve. Storit bomo morali še marsikaj, predvsem pa vzpostaviti organizacijski red tako v izvajalnem kot upravljalnem sistemu naše delovne organizacije, kar pomeni, da bomo morali najprej opredeliti vse vrste odločitev in seveda vse potrebne informacije za te odločitve. In prav z organizacijskim redom imamo v naši delovni organizaciji nemalo težav.

Predvsem zato, pa tudi zaradi tega, kar je v dosedanja praksi znano, da je izgradnja informacijskih sistemov, z vseh vidikov integrirane obdelave podatkov težavna, predvsem pa dolgotrajna, tako tudi mi načrtujemo izgradnjo našega informacijskega sistema separatno. Poleg vzdrževanja in dopolnjevanja obstoječih informacij razvijamo trenutno tri večje objekte, to je izgradnja informacijskega sistema za upotrebe upravljanja proizvodnje, upravljanje vzdrževanja in upravljanje informacijski sistem za člane KPO, direktorje TOZD in Marketinga.

Upravljanje proizvodnje je v večini naših temeljnih organizacij slabo razvito, predvsem pa neustrezno organizirano; niso npr.: jasno opredeljeni tehnološki procesi in tehnološka ter delovna dokumentacija oziroma je le-ta pomanjkljiva, standardizacija praktično sploh ne obstaja, postavljeni časovni in materialni normativi so kar premogokrat daleč od stvarnosti itd. Dosedanje informacije za potrebe upravljanja proizvodnje se pripravljajo ročno, pa še te so od tozda do tozda na zelo različnem organizacijskem nivoju. Zato je naš cilj vzpostaviti računalniško podprt informacijski sistem, vsaj za obvladovanje osnovnih materialnih tokov, pri tem pa še skrbimo, da se posredno vključujejo tudi potrebe drugih po-

slovnih funkcij. S podobnimi problemi in ciljem se srečujemo tudi pri projektu vzdrževanja. Upravljalni informacijski sistem pa je trenutno zasnovan na ročni pripravi informacij, ki so le delno računalniško podprte. Za člane KPO je v fazi uvajanja, za direktorje tozda in direktorja Marketinga pa v strokovni pripravi. Še v letošnjem letu pa pričakujemo začetek del tudi UIS za direktorja PFS in vodje ostalih služb.

Že pri dosedanjem delu razvoja IS se srečujemo z obilico najrazličnejših problemov, pri-

Dobili smo:

Razmišljanje o delu

Članek poskuša prikazati odnos človeka do dela, ki je osnovna vrednota in smisel vsakega človeka. Pomembno je predvsem področje osvoboditve, na drugi strani pa možnost, da delavec sam odloča o rezultatih svojega dela, kar je temelj razvoja socialistične samoupravne družbe.

Avtor v bistvu želi poudariti, da sistem kapitalističnih družbenih odnosov ne omogoča osvoboditve dela in delavca, v socialistični samoupravni družbi pa je ta osvoboditev pogoj za njen razvoj in razvoj človekove osebnosti.

Delo je osnovna vzmet v sistemu silnic, ki dvigajo človeka do vedno popolnejšega počlovečenja oz. humanizacije. To resnico nam je prvi odkril K. Marx, sodbna psihologija pa to spoznanje potrjuje. Na delo kot na tisto specifičnost, ki je človeku kot mislečemu bitju najbolj lastna, pa je treba gledati kompleksno, celovito, kajti le tako lahko pojasnimo tako celovit pojem kot je pojem človeka. Lahko rečemo, da imamo nenehne izmenične prehode ne le iz dela v počitek, ampak tudi obratno, v tehniko, znanost in umetnost. Vse te tri manifestacije človekovega udejstvovanja so resnično le odraz osnovne človekove specifičnosti, to je dela. Zato pa je potrebno na delo gledati ne-le samo kot na gospodarsko dobrino, merljivo v produktivnosti in izraženo v produktih, marveč tudi kot na kulturno dobrino, kajti človek z delom svojih izumov v orodju in stroju ustvarja tudi nov svet kulture, znanosti in umetnosti in civilizacije - strojev v najširšem pomenu besede. Celotni svet kulture in kulturnih vrednot je svojevrstna novotvorba, spojina nezavednih sil narave in sil zavestnega dela človeka.

V delu človek sebe objektivira, odda od sebe nekaj svojih lastnih sil in jih pusti obdelovani snovi kot učinek svojega prizadevanja. Kar je prej počivalo v človeku kot subjektivna energija, se zdaj prenese na proizvod dela. Subjektivna energija se je

čakujemo pa jih še več. Da bi lahko še intenzivneje načrtovali, uvajali in vzdrževali sodobne, računalniško zasnovane informacijske sisteme, bomo potrebovali dodatne, strokovno izobražene kadre organizacijskih in računalniških znanosti, predvsem pa večjo zavzetost in pripravljenost za sodelovanje najrazličnejših kadrov, tako z upravljalnih kot izvajalnih sistemov, to je uporabnikov informacij.

Jože Randl

spremenila v objektivno. Delovni proizvod zato človeku ni nekaj tujega, nekaj objektivnega, kar bi lahko odvrnel od sebe. Človekovo delo je del človeka samega: zato se ne da »prodati« ne »kupiti« razen za ceno njegovega osebnega dostojanstva. V njegovem proizvodu je del njega samega, zato je on sam njegov lastnik, podobno kakor je lastnik svojih rok in mehanske kinetične energije. Kdor bi svoje delo in njegove proizvode prodajal, ali si jih dal samo plačati, ta bi prodal del lasnte sile in v njej samega sebe. Zato je glede tega delavec lastnik svojih delovnih proizvodov; kdor ga nima za lastnika in mu hoče delo samo izplačati, ta v tej sestavini prodaja in kupuje njega samega, mu dela osebno krivico in ga ponižuje. To je psihološko-antropološko jedro Marxove postavke, da je delo edini vir vrednosti, da (nadaljevanje na 6. strani)

Povečanje nadomestila za kilometrino

Delavski svet delovne organizacije je na 2. redni seji povečal nadomestilo za kilometrino iz 6,50 din na 8,50 din. Nadomestilo velja od 1. avgusta 1983 dalje.

V kratkem bo potrebno razrešiti še druga povračila in nadomestila kot so dnevnice, prenočišča itd, saj so glede na današnje cene izredno nizka.

je zato delavec solastnik delovnega proizvoda.

Na delo pa moramo gledati še drugače, saj je, kot smo rekli, kompleksno. V delu vidi človek tudi vir vrednot zase in za skupnost, vidi vrednotenje svojih ustvarjalnih sil. Človek vidi v delu eno izmed najuspešnejših pobud za krepitev volje in premagovanje življenjskega pesimizma, zato delo ni samo vir gospodarskih vrednot, ampak tudi moralnih. Zato človek delo zavestno etično vrednoti. Delo kot funkcija zavesti je subjektivni napor, ki človek čuti v premagovanju objektivnih fizičnih sil narave. Čim bolj je delo naporno, tem večje zadovoljstvo čuti človek v premagovanju samega sebe in hkrati narave. S tem doživlja tudi občutek lastne vitalnosti in hkrati občutek lastne osebnosti.

Končno lahko pridemo še na najsoodobnejša dognanja psihologije, ki govorijo, da je treba priznati obstoj želje po samoupopolnjevanju in sicer v tem smislu, da izpolnjevanje osnovnih potreb spontano pogojuje potrebo po ustvarjanju višjih oz. bolj človeku lastnih ciljev, izraženih v najvišjih vrednotah človeka. Trditev torej, da zadovoljitev osnovnih ciljev spontano motivira človeka po ustvarjanju še pomembnejših vrednot, je zelo blizu stališču K. Marxa, ki je trdil da človek ustvarja delo, in da hkrati delo ustvarja človeka. Ustvarjalno je lahko vsako delo, ne le delo znanstvenikov in umentikov, marveč tudi rokodelcev, delavcev za strojem in celo delo gospodinje, če je le prisoten ta zavestni moment. Čim je prisotna ustvarjalnost že pri navadnem rokodelcu ali delavcem za strojem, je s tem dana tudi celotna manifestacija sil, ki so posledice ustvarjalnega napora izraženega v graditvi lastnih

osebnosti, v večji produktivnosti, ustvarjanju izumov....

Delo je lahko ustvarjalno, ker je nepreračunljivo, nenapovedljivo, v smislu človekove avtonomnosti in nedoločnosti. Vsa ta dognanja najdejo oporo v indeterministični naravi sodobne fizike, kajti tudi fizika kot eksaktna veđa je zmogla po Newtonu makro-pojave matematično natančno določiti in napovedovati, v tem ko je ob mikro pojavih subatomskih delcev trčila na »odnos nedoločljivosti« med gibalno količino in koordinato delca, zato se mora zadovoljiti z nepopolnimi analogizmi, kakor to trdi Heisenberg. Prav zaradi tega psihologija ne more napovedovati vedenja odprtega miselnega sistema, kakršen je človeški. Človek kot ustvarjalec se v tem miselnem sistemu kaže čedalje bolj nepreračunljivo bitje, z neskončno zalogo ustvarjalnosti. In ravno to je treba spodbuditi pri delavcu, rokodelcu, strojnemu delavcu ali pri umskemu delavcu. Vsak je lahko ustvarjalen in je lahko inovator na svojem področju, če se potruđi, če vloži sebe v delo oziroma če svoje subjektivne sile zavestno kreativno popredmeti v objektivnem proizvodu. Prav to pa pomeni uresničevanje delovnega življenja, ki se edino more izraziti v samoupravljanju kot organizaciji dela. Samoupravljanje, ki sloni na družbeni lastnini, ki torej pomeni, da so naravna bogastva, produkcijska sredstva in proizvodi z dohodki vred v lastnini celotne družbe, pomeni uresničevanje pravice dela delavcev, ki so hkrati lastniki dela in svojih proizvodov. To pomeni, da naj bi taka organizacija omogočila delavcem humanizacijo dela, tako da naj bi delo delavcem postalo zopet življenje. Zato celo ameriški psihologi vidijo v samoupravljanju samouresničevanje človeka-delavca v vseh njegovih pojavnostih. Samoupravljanju ustrezni odnosi so odnosi svobodne menjave dela med tistimi, ki neposredno delajo in tistimi, ki tako delo organizirajo in ustvarjajo nematerialne dobrine. Dokler pa obstaja blagovno gospodarstvo z objektivno nujnostjo trga, ki pogojuje samoupravljanju tuje tržne odnose, se tudi samoupravljanje ne more popolnoma uresničiti. Lahko pa se gre za prizadevanje, da se delo kot del človeka zopet vrne človeku, da se iz odtujenosti v lastništvu in proizvodih zopet vrne del njega, njemu samemu. Zato pa naj bi vsak postal človek - delavec in delavec - človek. Vsi ti aspekti so predmet pravne ureditve, izražene v pravici do dela, kot temelji-

S prenovljenimi prostori v obratni ambulanti bo večja možnost za preventivno zdravljenje tudi v zobozdravstvu. Na podstrešju je devet novih prostorov za Investicijsko službo

nemu pravnemu institutu, na katerem temeljijo vsi drugi instituti, kot so delovno razmerje, pravica do zaposlitve, pravica do izbire dela. Končno se to izraža tudi v razliki med našo in boržuazno pravno ureditvijo, saj boržuazno pravo temelji na premoženju kot tistemu institutu, na katerega se nanaša sporazumevanje strank, naša pravna ureditev pa temelji na pravicah, ki temeljijo na pravici dela z družbenimi sredstvi.

Končno moramo gledati na

samoupravljanje kot na možnost sprostitve ustvarjalnih človekovih sil. Kapitalizem, ki hoče človeka prilagajati razmeram, duši tako svobodno motivacijo, socializem pa, ki hoče razmere prilagoditi človeku, jih torej humanizirati, ustvarja ugodne temelje za vsestranski razvoj človeka. Vse to pa je končno odvisno od zavestne odločitve vsakega posameznika.

Drago Dular

Razvoj Cinkarne v slikah

V okviru prireditev ob praznovanju 110 obletnice Cinkarne, je Foto kino krožek Ljudske tehnike Cinkarne pripravil v jedilnici razstavo fotografij od začetka proizvodnje, leta 1873 do danes. Starejše slike so vzete iz arhiva podjetja, slike od leta 1956 dalje pa so iz arhiva fotokrožka, izdelane posebej za to priložnost. Foto kino krožek od svoje ustanovitve 18. maja 1956 dalje, več ali manj spremlja dogajanja v podjetju, kar je bilo seveda odvi-

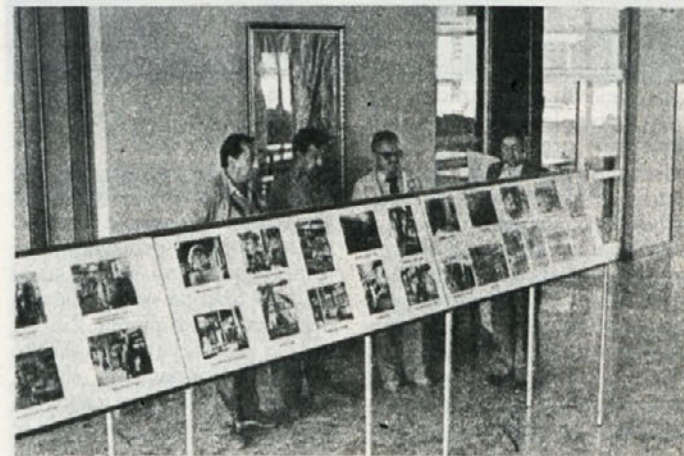
šno od posluha vodstvenega kadra.

Del zanimivih posnetkov, ki bi morali biti sestavni del arhive pa se še vedno nahaja pri posameznikih, tako da je ta razstava, lahko le delno prikazala razvoj delovne organizacije. Razstava je bila postavljena tudi v Narodnem domu ob svečani seji delavskega sveta DO. Razstavo so si ogledali tudi delegati vseh treh zborov občinske skupščine Celje.

Drago Lamper

Ob praznovanju 110 letnice smo odprli računalniški sistem Honeywell, s pomočjo katerega bomo lahko izboljšali hitrost naše poslovanja

Na otvoritvi razstave je bilo le 5 delavcev

Predstavljamo vam predsednike delavskih svetov

Že v juniju so bile volitve v nove samoupravne organe, mi pa šele zdaj objavljamo nove predsednike delavskih svetov po tozdih in na nivoju delovne organizacije, ko jih že najbrž vsi poznate. Mogoče pa se bo le našel kdo, ki mu bo ta informacija dobrodošla!

Milan KRIVEC, (1935)
vodja investicijske službe,
je predsednik delavskega sveta
delovne organizacije.

Slavko CANKAR, (1949)
vodja priprave proizvodnje,
je predsednik DS toz
Titanov dioksid

Emil DOKLER, (1946)
obratovodja nove valjarne,
je predsednik DS toz
Metalurgije

Viktor VERVEGA, (1949)
vodja operative priprave
proizvodnje, je
predsednik DS toz Veflon

Bojan SEDMAK, (1951)
drugi tehnolog za lito pon in
modri baker, je predsednik DS
toz Kemija Celje
(se ni želel slikati)

Janez ZABREZNIK, (1956)
tehnolog vzdrževanja,
je predsednik DS toz
Kemija Mozirje

Albin KOŠAK, (1946) planer,
je predsednik DS toz
Vzdrževanje

Branko PUSTOSLEMŠEK,
(1929) samostojni tehnolog,
je predsednik delavskega sveta
toz Energetika

Anica KONEC, (1929)
referent, je predsednik DS toz
Transport in skladišča

Andrej IVANČIČ, (1951)
tržni raziskovalec plasmana,
je predsednik DS DSSS

Marjan DEŽELAK, (1952)
izmenovodja, je predsednik
DS toz Grafike

Seja DS DO

Novi delegati v izvršilnih organih

Delavski svet delovne organizacije je na 2. redni seji imenoval nove delegate v izvršilne organe:

POSLOVNI ODBOR:

TOZD Transport: Dolenc Amadeo in Jovanovič Radomir
TOZD TiO₂: Kolar Anton in Kanduč Zoran

TOZD Kemija Celje: Kos Vili in Beriša Edi

Kemija Mozirje: Rakun Franc, Kaker Ivan, Firšt Jože in Knez Stanislav

TOZD Grafika: Božič Bojan, Strašek Hermina, Berk Nevenka in Krsnik Milan

DSSS: Glušič Franc in Vivod Bojan

TOZD Veflon: Zaveršnik Bojan in Deželak Anton

TOZD Metalurgija: Govedič Ladislav in Ranjšek Vinko

TOZD Vzdrževanje: Gubenšek Leopold in Arnšek Štefan

TOZD Energetika: Zakošek Maks in Kovačevič Božo

ODBOR ZA SPLOŠNE IN KADROVSKE ZADEVE

TOZD Transport: Jevšinek Marija, Sopek Dubravko, Koler Franc in Sakulac Irena

TOZD TiO₂: Cankar Slavko in Ljubič Jože

TOZD Kemija Celje: Lešek Karel in Mraz Rudi.

TOZD Kemija Mozirje: Punčuh Jože, Kaker Vida, Verbuc Ivan in Urbanc Leopold.

TOZD Grafika: Berk Marjana, Arčan Anton, Selčan Ivan in Pavič Zinka.

DSSS: Onič Mirko in Zalokar Irena.

TOZD Veflon: Škrjanc Franc in Mravljak Anton.

TOZD Metalurgija: Čajič Andelina in Skalicki Franjo.

TOZD Vzdrževanje: Kajtner Slavko in Đukes Stepan.

TOZD Energetika: Kasnik Hubert in Pračič Josip.

STANOVANJSKA KOMISIJA

TOZD Transport:

Dolenc Amadeo, Vinko Vikica, Polajžer Štefan in Rozman Jože.

TOZD Titanov dioksid: Bizjak Radovan in Marcius Štefan.

TOZD Kemija Celje: Kos Vili in Gregurič Ludvik.

TOZD Kemija Mozirje: Žunter Franc, Zvir Rudi, Podvatnik Franc in Lovrenčič Janez.

TOZD Grafika: Belej Ivan, Tolič Darinka, Jovanič Slavica in Valand Albin.

DSSS: Dizdarevič Šefik, Cunjak Radenko.

TOZD Energetika: Konec Alojz in Grosek Albin

TOZD Veflon: Udovc Bogdan in Janc Adolf.
TOZD Metalurgija: Jošovec Franc in Muškotevc Đordija.
TOZD Vzdrževanje: Počivalšek Vinko in Špes Boris.

UREDNIŠKI ODBOR:

TOZD Transport: Dolenc Amedeo in Polutnik Mirko.
TOZD TiO₂: Plivac Sefet in Šarac Stevica.
TOZD Kemija Celje: Škorjanc Marija in Beriša Edi.
TOZD Kemija Mozirje: Mejak Fanika in Mavrič Jože.
TOZD Grafika: Pohole Ivan, Centrih Ivanka, Stepič Ana in Kalafatič Ljubica.
DSSS: Rigelnik Živana in Prelog Sanja.
TOZD Veflon: Žerjav Ivica in Vervega Viktor.
TOZD Metalurgija: Milosavljevič Miroslav in Varjačič Štefan.

TOZD Vzdrževanje: Oblak Miša in Bošnjak Jože.
TOZD Energetika: Kolar Marjan in Pustoslemšek Branko.

Delavski svet je ustanovil tudi Komisijo za organiziranost in vrednotenje, ki naj bi reševala pritožbe na ocenitev zahtevnosti del in razporejala na dela in naloge.

V sestavo le-te je imenoval: iz DSSS: Ivančič Andrej, Založkar Irena, Pečnik Marija, Ozis Jernej in Marin Mia.
Metalurgija: Dokler Emil, Kemija Celje Rebov Janko, Kemija Mozirje: Punčuh Jože, Grafika: Drev Marjan, Vzdrževanje: Mježnar Mirko, Transport: Amon Milan, Energetika: Pustoslemšek Branko, TiO₂: Štumberger Jože in Veflon: Žerjav Ivica.
V prihodnji številki bomo napisali kaj več o delu te komisije.

Ob 110 letnici

Uspešna vaja gasilcev

Zaradi železniške nesreče je prišlo do iztirjenja vagonске cisterne z lahko vnetljivo tekočino. Ta se je vnela in povzročila požar na obratu Žica ter v neposredni bližini mazunih rezervoarjev.

Gasilci so se postrojili v vrste, ko jim je spregovoril tov. Slapnik

To je bila predpostavka taktične vaje industrijskih gasilskih društev 9. septembra v Cinkarni. V tej vaji so sodelovali: gasilska enota IGD Cinkarna, poklicna gasilska brigada, gasilska društva iz Ema, Železarne Štore, Metke, sosednja teritorialna gasilska društva iz Gaberja, Teharij, Škofje vasi, Vojnika in Ljubecne.

Za uspešno akcijo velja pohvaliti poveljnika IGD Cinkarna, višjega gasilskega častnika Staneta Leskovška in vodjo operativne pri službi požarne varnosti Jožeta Kamenška. Zahvala velja tudi 93 operativnim članom za izredno discipliniran nastop na vaji.

Vaja je uspela

Disciplina pri nas

Ob spremljanju dela disciplinske komisije v naši delovni organizaciji, lahko ugotovimo, da se vzporedno z zaostrovanjem pogojev gospodarjenja zaostrejuje tudi odnos do delavcev, ki s svojim neprijetnim vedenjem rešijo naše težnje po dosegu čim večje produktivnosti. Tako je disciplinska komisija v poletnih mesecih obravnavala 54 primerov in sprejela naslednje sklepe:

Oprostitev	2
Opomin	7
Javni opomin	22
Prenehanje delovnega razmerja pogojno za dobo 3 mes.	12
Prenehanje delovnega razmerja pogojno za dobo 6 mes.	5
Prenehanje delovnega razmerja pogojno za dobo 12 mes.	2
Prenehanje delovnega razmerja	4
Suspenz	1
SKUPAJ:	55

Pregled kršitev:

IZREK KAZNI	DSSS	Met.	Kem. CE	Kem. M.	Grafika	Vzdržev.	Transp.	Energ.	TiO ₂	Veflon
Opomin	-	-	5	-	-	1	-	-	1	-
Javni opomin	2	2	8	-	1	1	-	2	6	-
Prenehanje RD pog. za 3 mes.	-	1	3	-	1	1	1	-	5	-
Preneh. RD pog. za 6 mes.	-	-	3	-	-	1	1	-	-	-
Preneh. DR pog. za 12 mes.	-	-	-	-	-	-	1	-	1	-
Preneh. del. razmerja	-	1	3	-	-	-	-	-	-	-
Suspenz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1
SKUPAJ	2	4	22	-	2	4	3	2	13	1

Vzroki nediscipline pa so:

Nedisciplinapri prihodu na delo, neopravičeni izostanki z dela, delo v vinjenem stanju.

Naša skupna naloga je, da take in podobne nepravilnosti, ki se pojavljajo v delovni organizaciji odpravljamo.

A. Pregelj

Obvestilo

in cenik za odprodajo odpadnega materiala

Delavski svet delovne organizacije je potrdil cenik za odpadni material, ki ga delavci Cinkarne lahko kupijo in je za Cinkarno neuporaben.

Predlagamo naslednji cenik:

- odpadni profili in cevi	10,00 din/kg
- odpadna pločevina	8,00 din/kg
- odpadna Al pločevina	30,00 din/kg
- odpadna plastika - cevi	15,00 din/kg
- odpadni pločevinasti sodi	150,00 din/kom
- odpadni les	0,80 din/kg

V cene ni vračunan prometni davek!

Komisijsko se določijo cene za:

- primeže (komisija tozda Vzdrževanje)
- odpadni pocinkani žlebovi (komisija tozda Vzdrževanje, Metalurgija in Marketinga)
- ves ostali material, ki ni zajet v ceniku se oceni komisijsko.

Odpadni sodi se lahko prodajo le s soglasjem Marketinga.

Naše delo

Ugotovili smo, da aktivnost in pripravljenost mladih za delo upada. Kljub pripravljenosti za delo je bilo med prisotnimi čutiti nemoč za kakšno bistveno izboljšanje takega stanja. Eden izmed uspehov pri delu je udeležba brigadirjev na delovnih akcijah. Iz Cinkarne je odšlo na akcije osem brigadirjev, kar je 60% več kot je bilo predvideno. Sicer pa je delo v glavnem omejeno na organiziranje proslav in prireditvev, medtem ko nismo uspeli odločilneje vplivati na družbenoekonomski položaj mladih. To se kaže predvsem v naši nesposobnosti odločilneje vplivati na vsebino sporazumov in pravilnikov iz področja nagrajevanja-revalorizacija nadomestil pripravnikov se izvrši šele v mesecu aprilu ne z začetkom koledarskega leta - pri reševanju stanovanjske problematike mladih nam tudi ni uspelo uveljaviti naših pripomb o participaciji mladih družin.

Naše stališče o demokratizaciji odnosov v ZSMJ je, da ne gre za potrebo po spreminjanju organizacijskih oblik, za kar se zavzemajo v materialu ZK ZSMJ. Mnenja smo, da je takšen pristop formalističen, in ne more prinesiti željenih učinkov. Osnovni problem je vsebina dela ZSM, kot frontne organizacije mladih. Če bi ZSM uspela definirati avtentične interese mladih in jih preko vseh mehanizmov našega političnega in družbenega sistema uveljaviti, zagotovo ne bi danes govorili o liderstvu, forumskem delu in drugih odklonih v delu vodstev v ZSM. Takšno delo izključuje ziheraštvo in konformizem, ki sta danes prisotna skoraj povsod pri delu ZSM.

V nadaljevanju smo se dogovorili o udeležbi na volilno programski konferenci OK ZSMS. KK bodo opozorile predsednike osnovnih organizacij, da zagotovijo udeležbo svojih predstavnikov na tej konferenci.

Ugotovili smo, da mladinska publikacija, ki jo imamo naročeno v Cinkarni ne zadovoljuje vseh potreb po informiranosti in izobraževanju naših članov. Zato bomo v dogovoru z IO OZZS v DSSS naročili še:

- KRT
- Tribuna
- Časopis za kritiko znanosti
- Mladost

Koordinacijska konferenca

110 let Cinkarne - tako in drugače

Za nami je praznovanje našega jubileja. Mnoge spremljajoče dejavnosti in obeležja so poudarile pomen Cinkarne za nas in širšo družbo. Ime-Cinkarna-smo lahko vsak večer videli pred dnevnikom, brali v dnevnem tisku, slišali na radiu v »naši« oddaji. Govorili smo o naših poslovnih rezultatih in načrtih, ter o našem prizadevanju za izboljšanje ekološkega stanja.

Veliko je tega, kar smo lahko v teh dneh zasledili zunaj Cinkarne. Nikjer v teh sredstvih pa ni bilo omenjeno, da tudi v Cinkarni že 33 let razvijamo samoupravljanje, da tudi v Cinkarni obstaja sindikat, Zveza komunistov, mladina...

Naši uspehi na družbenopolitičnem področju mogoče niso tako bleščeči in veliki, (ali pa, če kdo hoče - pomembni), nekaj pa jih je.

In tisti, ki so Cinkarno predstavljali navzven, bi morali spregovoriti tudi o takšni Cinkarni ali pa nam dati možnost, da o tem spregovorimo sami.

Detajl z zakuske

Nekdo, ki je Cinkarno spoznal le iz tega, kar je bilo predstavljeno navzven in je slučajno »zašel« tudi na svečano sejo delavskega sveta, je lahko dobil vtis, da so priznanja, ki so bila podeljena za delo posameznikom, tudi za področje samoupravljanja in dela v družbenopolitičnih organizacijah, in ki so jih ti nedvomno zaslužili, podeljena za nekaj, kar v naši delovni organizaciji sploh ne obstaja.

Koliko je to res pa vemo sedaj samo mi! Prav tako je bilo tudi na tej seji opaziti, kolik pomen dajemo mladini - predsednik delavskega sveta v pozdravu ni omenil, da je na seji tudi predstavnik Občinske konference ZSMS Celje, niti da smo v dvorani tudi predstavniki mladine iz tozdov. Pozdravil pa je celo tiste, ki jih v dvorani sploh ni bilo... Potem pa se še najde kdo, ki se čudi, da mladi niso zainteresirani za delo (pa ne samo mladi). Očitno pa za to niso krivi sami.

Silvo Ramšak

Brigadirji - udarniki

V letošnjih brigadirskih mesecih je občinska konferenca mladine ustanovila 4 delovne brigade. V treh od njih je bila zastopana tudi Cinkarna.

Pokrovitelj birgade »Veljko Vlahovič«, ki je svoje delo opravljala v Slovenskih goricah, je bila naša delovna organizacija. Zaradi tega smo, tov. Peter Naraks, Irena Kroflič in Silvo Ramšak, te brigadirje tudi obiskali.

V pogovoru s komandantko Jasno Mirnik smo izvedeli, da je brigada najmlajša v naselju. Njihova povprečna starost 16,5 let in videz bi nas lahko prevaral, če se ne bi prepričali, da so bili tudi v času našega obiska zelo delovni, kljub izredni vročini.

Vse brigade so imele udarni dan. Izkopati so morali 700 m jarka za vodovod, vanj položiti cev in jo delno zakopati. 200 brigadirjev je to opravilo v enem dnevu, četudi tla niso bila ravno primerna za kopanje. Tudi v popoldanskem času naši brigadirji niso mirovali, saj so redno pomagali domačinom pri vsakodnevnih opravilih.

Dobre odnose z brigadirji iz Arandelovca so z bratenjem še bolj utrdili. Vsekakor je brigada zaslužila naše pokroviteljstvo in nas s svojim delom in obnašanjem lepo zastopala. Na žalost pa v njej ni bilo cinkarniških brigadirjev.

Trije brigadirji - Vlado Špoljarič, in Radimir Banišević iz Vzdrževanja, ter Safet Garagić iz Titanovega dioksida, so bili člani MDB »Cvetka Jerin«, ki se je udeležila MDA BUJE '83.

Brigade so pogozdovale istrsko zemljo, urejale pa so tudi kamp. Kljub veliki vročini so uspešno delali, lahko pa so se tudi osvežili v morju. Pravijo, da je bilo vzdušje enkratno, da je bila hrana solidna in da jo je bilo dovolj. Tudi družabno življenje v popoldanskem času je bilo dobro organizirano. Spali so v šotorih. Zatrjujejo, da bodo v brigado še šli. Vsi trije so dostojno zastopali naše ime in bili delovni, saj sta se Vlado in Safet vrnila kot udarnika, Radimir pa je bil pohvaljen.

Največ naših brigadirjev pa se je udeležilo delovne akcije BEOGRAD '83 z brigado »Slavko Šlander« - Asif Sakić, Boško Škrbić, Josip Golubić, Mladen Šklebek in Zlatko Budiša, vsi iz Vzdrževanja.

Mladen je moral zaradi bolezni prej domov, tako da je delal le 14 dni. Cinkarno so zastopali v najboljši luči.

Po besedah komandanta brigade Zorana Markovića, so bili med najboljšimi brigadirji v naselju. Za isto delo, ki so ga oni opravljali v šestih urah so drugi porabili veliko več časa. Tako so na primer, luknjo, veliko približno 3x4x2,2 m izkopali v 6. urah.

Sicer pa so kopali jarek za telefon, utrjevali in gradili nasipe avtocest, podirali stare stavbe. Brigada je normalne gradbene norme presegala za 40-50 odstotkov. Kot pravijo, je le diriganje rezultatov vzrok, da niso bili najboljši v naselju. Bili so zadovoljni z bivanjem v naselju, opravljali pa so tudi odgovorne funkcije v brigadi.

Budiša je bil komandir čete, Josip član skupščine, Asif sekretar ZK, Boško pa ekonom. Asif in Josip sta bila na akciji prvič, Mladen drugič, Boško in Zlatko pa tretjič. V brigado si še želijo, če bodo za to le imeli možnosti. Njihova prizadevnost je bila nagrajena z udarniškiimi značkami, tako da so vsi štirje udarniki.

Trdim lahko, da je vseh osem brigadirjev upravičilo zaupanje temeljnih organizacij, ki so jim odobrile in omogočile udeležbo na akcijah.

Skromno priznanje in zahvala za vloženi trud pa naj jim bo, tudi tale predstavitev v glasilu MCC.

Omenim naj še, da smo s številom brigadirjev presegli tisti minimalni razrez, ki je predviden za našo delovno organizacijo.

Sicer pa se je prijavilo 12 mladincev, vendar sta dva prej zapustila DO, za dva pa so bila obratovodstva mnenja, da si odhoda v brigado ne zaslužita.

Verjamemo, da bomo tudi v prihodnje uspeli zagotoviti dovolj brigadirjev za udeležbo na akcijah, kar ob primerni organiziranosti ne bi smel biti problem.

Silvo

Radimir
Banišević

Boško
Škrbić

Nedeljko
Golubić

Mladen Šklebek

Vlado Špoljarič

Mrak, dolgo polje in na koncu
temen gozd in po polnoči, ko luna
se prikaže, koščena in mrtvaško
bleda, uka kakor čuden čuk
s svetlečo koso bela smrt.
Tako pripravljeno je vse nared,
da se romanca prelevi v balado
in da ljubezen v poeziji tej
izgubi besedo, smisel in naklado.
No, zgodba ta seveda ni še vsa, ker
vedeti je treba, da prej ljubica,
sedaj je smrt postala; ljubosumna roka,
v njej krvavi nož, na dolgem polju
v mraku, sta jo na oni svet poslala.

Zoran

V neznano je privlačno

Jutro, 3. julija je bilo lepo in prijetno toplo. Na zbornem mestu smo bili točni, prav tako avtobus. Vedeli smo le, da gremo do Stubiških toplic in da se bomo lahko kopali. Ostali program je bil skrivnosten in ravno zaradi tega je imel ta izlet svojo privlačnost.

Pred spomenikom Matije Gubca

Pot nas je vodila med zelenimi griči ter lepimi njivami s koruzo in zlatim pšeničnim klasjem. Čeravno nam je bilo vroče, smo želeli klasju lepega vremena, da bi dozorelo. Ko gledaš vso to lepoto, si želiš biti tako mogočen, da bi ga v primeru neurja lahko ubranil pred vremenom.

Prva postojanka je Krapina, mesto, kjer je nekoč gospodaril tudi grof Herman celjski. Po okrepčilu in ogledu mesta smo nadaljevali pot. Tovariš Butinar, vodič izleta, nam je povedal, da si bomo ogledali spomenik Matije Gubca. Sonce je bolj in bolj pripekalo, bili smo kot v savni. A kmalu smo pozabili na vročino, ko smo si ogledovali ta veličasten spomenik, to remek delo umetnika, saj je v njem zajel vse, od rojevanja življenja, dela, trpljenja in smrti našega kmeta - upornika.

Po končanem ogledu smo napravili skupinski posnetek za trajen spomin. Želeli smo si še ogledati muzej, a je bil žal zaprt, kljub temu, da je bila nedelja in polno obiskov. Disciplinirano smo se ob dogovorjeni uri vrnili v naš avtobus. Naslednja postaja je bila Stubičke toplice, hotel Jezerčica.

Tu nas je čakalo kosilo, kopanje v bazenu in tudi zavrteli smo se, saj smo imeli svojega harmonikarja. Ob odhodu nas je tov. Butinar znal zopet presenetiti. Pripeljali smo se do Kumrovc, si ogledali spominski dom in film o potovanjih našega Tita. Bilo je lepo, prelepo. Marsikdo še ni bil v Kumrovcu. Zadnji trenutek smo še ujeli, da smo si lahko ogledali rojstno hišo maršala Tita.

Dan je bil poln lepih vtisov in prijetnih pogovorov. Sonce se je že pripravljalo k počitku, ko nas je pot vodila do Olimja, kraja, kjer je bila ustanovljena prva lekarna v Evropi. Žal je bila že tema in si lekarne nismo mogli ogledati. Večerja je bila pripravljena res po domače pri Jakopinu, ki ima kmečki turizem. Večer je bil prijeten in težko se je bilo odločiti za pot domov. Harmonikar je zvesto in pridno vlekel svoj meh, vsi pa smo bili nasmejani in razigrani, saj smo skupaj preživeli lep in prisrčen dan.

Mara Žele

Prijetno doživetje

Letos, ko Cinkarna praznuje zavidljiv jubilej, ko se spominjamo naših skupnih uspehov pa tudi težkih časov, se z zadovoljstvom spominimo tudi na naše upokoence, ki so k temu, kar danes imamo, prispevali levji delež.

Naši nekdanji delavci so se tudi letos zbrali in šli na že tradicionalni izlet. Srečali so se sodelavci, ki so več kot polovico svojega življenja prebili skupaj v istem obratu, v isti tovarni. Mnogim je bilo to prvo in zadnje delovno mesto v Cinkarni, zato so se tudi medsebojni pogovori skoraj vedno sukali okoli dela, težkih pogojev dela, o tem, koliko več je bilo včasih potrebno delati, o disciplini, o slabih pa tudi dobrih osebnih dohodkih. Mnogi izražajo zadovoljstvo, ker danes Cinkarna posluje bolje pa tudi pogoji dela so se bistveno spremenili.

Letošnje srečanje je bilo prvič organizirano v dveh delih. Prvi

dan 240 drugi dan 190, skupaj 430 udeležencev. Pot je vodila iz Celja skozi Kozjansko, s postankom v Atomskih toplicah in najprej v Kumrovec. Tam smo si ogledali rojstno hišo tovariša TITA, spominski dom borcev in mladine Jugoslavije ter film »PRIJATELJ«, ki prikazuje TITA kot državnika doma in v tujini. Zadnji del izleta pa je bil v gradu Mokrice.

Pred zidovi grajskega obzidja sem se pogovarjal z mnogimi upokoenci in nekaterim zastavil vprašanja, o tem, kaj mislijo o izletih, ki jih organizira Cinkarna, kam si želijo drugo leto na izlet, kako so zadovoljni s pokojnino in kako z njo shajajo.

Dom borcev in mladine v Kumrovcu, kjer smo si ogledali film »Pot miru in prijateljstva

ALOJZ TREFALT je delal 22 let v topilnici. Njegova pokojnina znaša 12000,00 din. S tem denarjem živita z ženo in komaj zadostuje za osnovno življenje. Z višino pokojnine ni zadovoljen. Doslej je bil že dvanajstkrat na izletu upokoencev, daje pa vso pohvalo sindikatu za organizacijo izletov. Drugo leto predlaga izlet na Lisco ali v Logarsko dolino.

let v keramiki. Pokojnina si je prislužil 12000,00 din in pravi, da kar shaja s tem denarjem v okviru družinskega proračuna. Na izletu je letos prvič. Povedal je, da je zelo vesel, ko se zberejo skupaj, da se dobijo in malo razvedrijo. Drugo leto predlaga izlet na Koroško.

STANKO ZUPANC je delal 32

IVAN LONČAR je v Cinkarni delal skupaj 38 let. Ves čas je delal v Vzdrževanju v raznih obratih, največ pa kot kovač. Pokojnina ima 10000,00 din, ni

ZAJAMČENI OD NE BO NIŽJI OD MILLJONA

Ker je življenje vedno dražje, se sindikat zavzema za zvišanje meje najnižjega osebnega dohodka v Sloveniji. Najnižji OD za redno delo ne bi smel biti nižji od 10.000,00 din.

*

zadovoljen in meni, da bi za delo, ki ga je opravljal moral imeti več. Višina pokojnine ne zado-
stuje za preživljanje družine. Na
izletu je letos že tretjič, vesel je,
ko se dobi s starimi znanci, da se
malo pogovorijo o vsakdanjih
problemih, ki ne grejo tudi mi-
mo upokojencev. Drugo leto
predlaga izlet čim bliže, da bi bili
dalj časa skupaj, npr. piknik v
Logarski dolini.

DRAGO MUROVIČ je v Cin-
karni delal od leta 1947 do 1978.
15 let je delal v aglomeraciji,
ostala leta pa je bil tajnik sa-
moupravnih organov. Pokojni-
ne ima 11390,00 din, in z njo ni
zadovoljen. Že tretjič je na izletu
in pravi, da bo še šel. Drugo leto
predlaga izlet na Dolenjsko v
Kočevski rog.

FANIKA GOSAK je bila v Cin-
karni zaposlena 21 let. Delala je
kot čistilka in v družbeni prehrani.
Pokojnine ima 7700,00 din in
s tem denarjem ne more živeti in
pokrivati vseh stroškov, zato
mora še vedno delati kot čistil-
ka, da se lahko preživi. Na izletu
je že šestič. Pravi, da letos pogre-
ša glasbo, kakršna je bila prete-
kla leta. Drugo leto predlaga
piknik kje bližje.

TEREZIJA KRAJNC je delala
12 let v TOBU. Upokojena je že
19. let. Ko je šla v pokoj je imela
le 250 dinarjev pokojnine, sedaj
pa ima že 9000,00 din in pravi,
da je s tem denarjem kar zado-
voljna. Na izlete hodi odkar jih
organiziramo. Drugo leto bi ra-
da šla kar na Svetino.

IVANKA URŠIČ je v Cinkarni
delala 21 let, v pokoj je šla leta

1973. Vsa leta je delala v izvo-
znem oddelku. Izvoz pa je že
takrat mnogo pomenil za Cin-
karno, saj je bila Cinkarna nekaj
let med največjimi izvozniki v
Sloveniji. Pokojnine ima
11000,00 din in z njo ni zado-
voljna. Na izletu je že četrtrič,
rada gre, saj je srečanje z znanci
prijetno. Drugo leto predlaga
izlet v kraj, kjer do sedaj upoko-
jenci še niso bili.

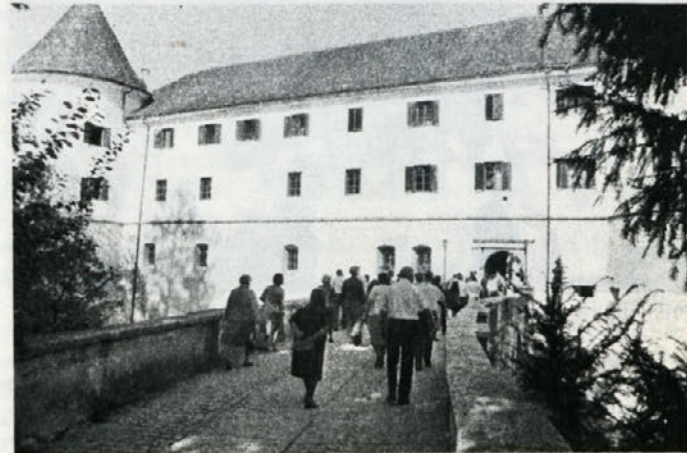
MILKA KOVAČIČ je v Cin-
karni delala 20 let. Predno je
prišla v Cinkarno je delala pri
odvetniku, v Cinkarni pa v bla-
gajni in prodaji. Upokojena je
od 1966. leta. Pokojnine ima
14000,00 din, s tem denarjem
životari, posebno sedaj, ko vsak
daj cene naraščajo. Na izletu je
četrtrič.

Drugo leto predlaga izlet v Prek-
murje ali piknik.

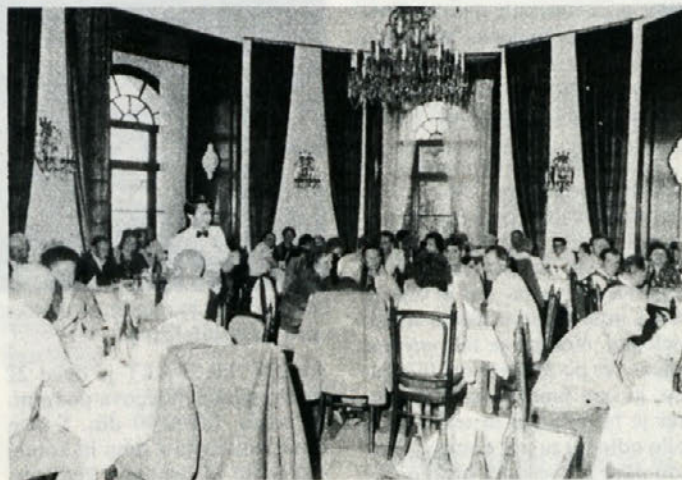
Maks Pečnik

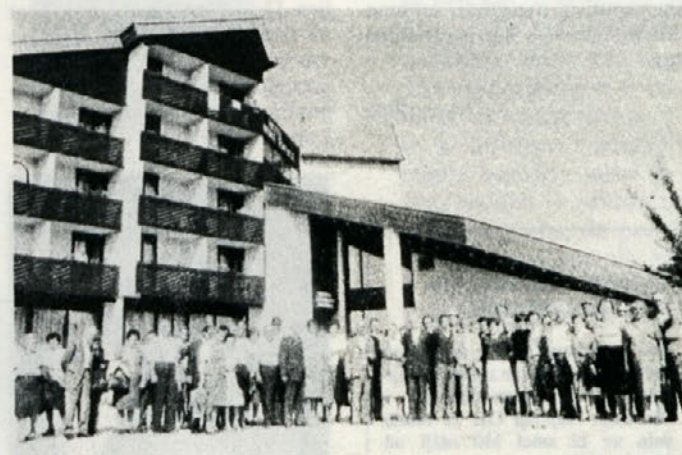
Na dvorušču gradu v Mokricah

Pred gradom Mokrice nekoč pa tudi danes

V gradu Mokrice na Dolenjskem smo se počutili kot grofje

Po obilnem okrepčilu v hotelu Atomske toplice smo naredili
spominsko fotografijo

KAKO SMO LETOVALI

V letošnjem letu so bile počit-
niške zmogljivosti Cinkarne do-
bro zasedene. Počitniške priko-
lice in zdravilišča so bila polno
zasedena. V najetih zmogljivo-
stih ob morju pa je ostalo 23
nezasedenih ležišč.

Na predlog sindikata je brez-
plačno letovalo 11 delavcev. Tri-
je krvodajalci so brezplačno le-
tovali v obmorskih krajih. Za
tridnevne preventivne preglede v
Rogaški Slatini in Radencih je
prijavljeno 20 članov kolektiva.
Pregledi bodo v oktobru.

V letošnjem letu so porasle
nočitve v počitniškem domu v
Logarski dolini, zlasti v juliju in
avgustu.

Irena Selčan

HUMOR

Glej, glej Milan, si prišel nazaj
v Cinkarno?

Da, tu sem še najbolj za vetrom:
oče je šef, stric direktor, teta dela
v finančnem, svak v razvoju. Tu
bom lahko najhitreje napre-
doval.

AFORIZMI

V sedanji situaciji se meteorolo-
gi točno ne vedo - kam veter
piha

Šport in rekreacija

Nogomet med TOZD - 9. 9. 1983

Ekipa Vzdrževanja je bila tretja

Ekipa Grafike je bila peta

Ekipa TiO₂ I. je bila prva. Čestitamo!

Na petem planinskem kolesarskem maratonu v Logarsko dolino je bilo udeleženih 110 cinkarnarjev in pobratenih društev

NOVICE KEGLJAŠKE SEKCIJE

Začel se je jesenski del tekmovanja v 2. regijski ligi. Odigrali smo že dve tekmi in sicer s Savinjo in Rogaško Slatino. Prvo srečanje smo odločili v svojo korist, drugo pa izgubili. Obe tekmi smo odigrali na kegljišču Golovec.

CINKARNA: SAVINJA

4868:4606

CINKARNA:Rogaška

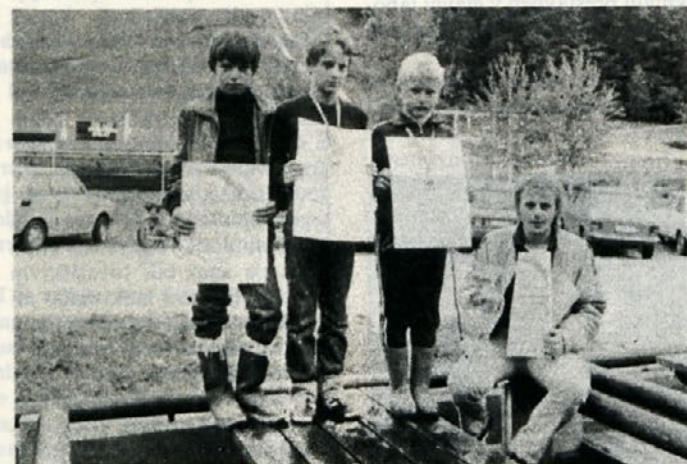
4655:4824

Nihanje števila podrtih kegljev je posledica zaposlenosti ali

bolezni članov ekipe, tako da tekmujejo tudi novi in manj izkušeni tekmovalci, kar občutno vpliva na rezultat. Najboljši posameznik v ekipi Cinkarne je bil v obeh srečanjih SALMISTER s povprečno 815 podrtimi keglji.

V jesenskem delu tekmovanja smo zaradi zasedenosti kegljišča prisiljeni vse tekme odigrati ob sredah od 19. - 21. ure, zato bo rekreativno kegljanje možno samo ob petkih na kegljišču INGRADA od 16. - 18. ure.

Miran Gobec

Tisto soboto, ko je odpadlo srečanje kolektiva, so napovedani smučarski skoki na Gričku kljub temu bili. Zmagali so tile vrli fantje

HUMOR

Lojzek obleži v jarku ves vinsko utrujen in zaspil.

Ko se zjutraj zbudi, občuti v ustih neprijeten občutek in grenak okus.

Ozre se naokrog in zabenti: Ja hudiča, saj ni čudno, če sem pil vso noč to gnojnico!

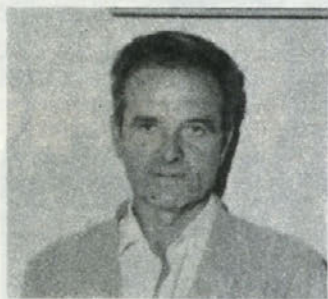
Dober dan, tovariš direktor! Dober dan, kaj bo novega Miha?

Ah, administratorka mi je zopet odpovedala službo.

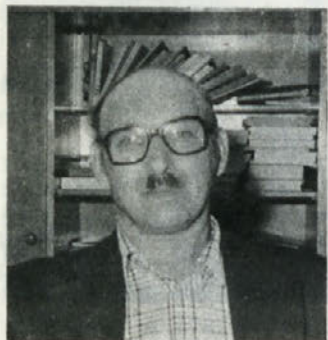
Ja hudiča, saj je komaj prišla. Pa saj je to že tretja v tem letu.

Seveda je tretja. Tudi onidve sta odšli takoj, ko sem jima pokazal indeks.

Poslovili smo se od sodelavcev

Ivan Sluga je bil rojen 28. avgusta 1925. Ivan ni imel lepe mladosti. Leta 1943 so ga kot osemnajstletnika mobilizirali v nemško vojsko. Naslednje leto, aprila je bil ranjen pri Leningradu. Iz bolnišnice je moral ponovno na fronto. Ko je šel v patroljo, se je predal vojakom rdeče armade. Odpeljali so ga v ujetništvo v Kijev, kjer je zbolel za tifusom. V bolnišnici so mu rešili življenje. Komaj je čakal dneva, ko se bo lahko vrnil domov v svoje Dramlje. Po prvi zaposlitvi v Železarni Štore je prišel v Cinkarno, v topilnico. »Na delo sem moral vsako jutro peš, sicer ne bi prišel pravočasno.« Tu je delal šest let nato pa je bil premeščen v transport. »Tokrat nismo poznali mehanizacije, premog iz vagonov smo razkladali ročno. Norma na dan je bila dva vagona. Po trinajstih letih sem bil premeščen k plinskemu generatorjem. Zaradi zdravstvenih razlogov sem bil kmalu prestavljen v glavni laboratorij, kjer sem dočakal upokojitev.« Sedaj se bo zagnano ukvarjal s kmetijstvom in prideloval zelenjavo za trg.

Alojz Lesjak, se je rodil 10. maja 1934 v Šentjurju. Z devetnajstimi leti je začel delati pri LIK v Šentjurju, po odslužitvi vojaškega roka pa se je leta 1956 zaposlil v gradbenem oddelku v Cinkarni. Leto kasneje je šel v obrat umetnih gnojil superfosfat, kjer je delal do leta 1962 ko je bil premeščen v Kemijo, kjer je delal v raznih obratih, dokler si pred devetimi leti ni na delu

poškodoval roke. Po ozdravitvi je postal interni kurir.

»Dokler je človek mlad in zdrav, je povsod zadovoljen. Pri zidarjih v gradbenem obratu smo vso šamotno opeko prekladali oziroma nosili ročno, čeprav je bila težka tudi do 70 kilogramov. V superfosfat, kjer tudi ni bilo lahko delo sem se premestil zaradi osebnega dohodka.

Delali smo z veseljem, čeprav je bilo delo ročno in precej naporno. Za dopust ob morju ni bilo časa, raje sem delal na kmetiji. Cinkarno zapuščam z lepimi spomini.«

Milan Šeško, je bil rojen 25. junija 1924 v Slivnici. »V Cinkarno sem prišel leta 1948, v transport, kmalu pa sem bil premeščen v topilnico, kjer sem petnajst let delal pri manevru. Še sedaj se mi včasih sanja, da opravljam to delo. Čeprav je bilo delo v topilnici naporno, je bilo tudi privlačno: kratek »šiht« in dobri osebni dohodki. Delati pri peči pa si se moral naučiti. Novinci so morali čez marsikatero preizkušnjo. Topilci smo se med seboj dobro razumeli, včasih smo jo komu zagodli (sodelavcu smo na primer segreli fiziološko solato, drugim smo »minirali« cigareto), kljub temu pa smo bili tovariški in dobre volje. Kar malo hudo mi je bilo, ko sem bil 1963. leta zaradi zdravstvenih razlogov premeščen v žlebarno. Ker sem velik ljubitelj narave, sem se v prostem času ukvarjal z ribolovom, bil pa sem enajst let tudi lovec. Vsemu temu pa sem se zaradi bolezni moral odpovedati. Nekdanjim sodelavcem se zahvaljujem za praktično darilo, ki so mi za dali ob slovesu in jim želim veliko uspeha in zadovoljstva.«

Anton Grabler, rojen 20. junija 1932 v Šentvidu pri Grobelnem, se je s petnajstimi leti zaposlil v skladišču takratne Kemične tovarne. Po vrnitvi iz vojske je delal osemnajst let v Superfosfatu, od leta 1972 pa v proizvodnji

rastnih substratov. »Delo v proizvodnji superfosfata je bilo težko in smrdljivo, toda opravljali smo ga vestno in disciplinirano. Z obratovodjo inž. Farčnikovo smo se dobro razumeli. Glede prostega časa je dejal, da mu ne bo dolg čas, saj ima 2,5 ha zemlje in živino.

Albin Zupanc, rojen 27. februarja 1931 na Rifniku pri Šentjurju si je s šestnajstimi leti našel prvo delo pri LIK Šentjur, leta 1948 pa je pričel delati v transportu do odhoda v JLA.

»Delo v transportu je bilo težko, z današnjim se ne more primerjati. Takrat ni bilo ne žerjavov niti viličarjev, vse smo delali ročno oziroma z lopato. Po vrnitvi iz JLA sem še nekaj časa delal v transportu, od 1954 pa do 1973 v superfosfatu. Tudi tu je bilo delo pri razkladanju surovin in nakladanju superfosfata v vagono ročno, dokler nismo 1954 dobili male nakladalnice, imenovane avtokare. Ko sem uspešno dokončal šolo za kvalificirane delavce kemijske stroke, sem 1961. postal vodja izmen v superfosfatu.

Superfosfat je bil znan kot obrat s težkimi delovnimi pogoji: fizični napor in smrad, ki je nastajal pri proizvodnji umetnih gnojil. Za delavce, ki so bili »posojeni« iz drugih obratov so rekli, da so kazensko premeščeni. Kljub težkim pogojem smo se zavedali svojih pravic in seveda obveznosti ter dolžnosti. Disciplin pri delu je bila večja kakor danes, nadrejene smo cenili in spošto-

vali. Danes pa nekateri delavci hočejo kar izsiliti določene zadeve; preveč hočejo izkoriščati svoje pravice, premalo pa se zavedajo svojih dolžnosti.

»Po ukinitvi proizvodnje superfosfata je postal izmenovodja v proizvodnji rastnih substratov. V vsej delovni dobi je bil aktiven v samoupravnih organih in družbenopolitičnih organizacijah in prejel srebrni znak sindikata.

Vprašali smo ga, kako ocenjuje informiranost delavcev in njihovo aktivnost v samoupravnih organih ter družbenopolitičnih organizacijah.

»Informiranost je dokaj dobra. Vsak delavec, ki hoče biti informiran, dobi informacije na več načinov: preko Cinkarnarja, v Informatorju na oglasnih deskah, na sestankih samoupravnih delovnih skupin itd.

Meni pa, da se delegati samoupravnih organov premalo vključujejo v razpravo na sejah. Kritika »za plotom« nič ne pomeni. Pripombe oziroma predloge je treba izreči na sestanku. Pogreša tudi večjo aktivnost mladih pri samoupravljanju in družbenopolitičnem delu.

V pogovoru sva se dotaknila tudi našega družbenega standarda. »Na tem področju je veliko narejenega. Pri družbeni prehrani se je marsikaj izboljšalo. Toda topli obrok bi bil gotovo boljši, če bi imeli lastno kuhinjo. Tudi za letni oddih delavcev je že dolgo dobro poskrbljeno, a nekateri delavci ne izkoristijo te možnosti, čeprav bi jim osebni dohodek to dovoljeval.

Sodelavcem je zaželel veliko uspeha pri delu, da bi bolje gospodarili kot doslej, ter da bi vsi skupaj čim prej prebrodili gospodarske težave, v katerih se nahajamo. Vsem sodelavcem v oddelku in skupnih službah se zahvaljuje za tovariško sodelovanje in za darilo, ki so mu ga dali ob upokojitvi.

Marko Černelč se je rodil 4. marca 1925 v Celju. Do pričetka druge svetovne vojne je obiskoval meščansko šolo. Takoj po prihodu okupatorja je bil z družino izseljen v Zemun. Tu se je kot mladoletnik zaposlil pri Ikarusu in nato pri Zmaju. Sprva je delal kot pomožni delavec, pzneje pa kot risar.

»Po osvoboditvi sem dokončal meščansko šolo v Celju. zaposlil sem se 1945. leta v tovarni Emo kot laborant. Od 1950. leta pa sem isto delo opravljal v Cinkarni do upokojitve. Ves čas zaposlitve sem se na delu dobro počutil in se zelo razumel s sodelavci pa tudi z brigadirji pri gradnji železniške proge Samac-Sarajevo.

Sodelavkam in sodelavcem se zahvaljujem za darilo ob upokojitvi.«

Janko Mastnak je bil rojen 17. julija 1936 v Rakovcu pri Šentvidu pri Grobelnem. Med vojno so bili izseljeni v Fruško goro. »Z dvajsetimi leti sem se zaposlil pri takratnem gradbenem podjetju Beton. Čez tri leta sem se premestil v Cinkarno v topilnico. Pri ulivanju cinka v modele sem se ponesrečil 1960. leta. Krajši čas sem delal v gradbenem obratu in v skladišču, nato pa od 1961 do invalidske upokojitve v čašicah.

V prostem času sem zelo rad hodil na lov, najraje na fazane.« Ko je delal v čašicah, je sodeloval pri inovaciji »zamenjava mazila ra rondele.«

Terezija Rabuzin, rojena je bila 28. septembra 1932 v Šmartnem ob Paki. Z dvanajstimi leti je izgubila mamo, ustrelili so jo nemški okupatorji.

»Leta 1947 sem se zaposlila v gostinstvu na Dobrni, nato v Dolenjskih toplicah in v Litostraju. Po štiriletni delovni dobi v gostinstvu sem prišla v Cinkarno v keramiko, kjer sem delala devet let, potem pa so me premestili v takratno kuhinjo toplega obroka.

Ko je nehala obratovati so me zaposlili v tiskarskih ploščah. Delovna doba mi je hitro minila.«

Marko Jezovšek je bil rojen 27. oktobra 1930 v Roginski gorci. S starši in brati je bil izseljen na Hrvaško. Ko je starejši brat odšel v partizane, so ga 1943 odpeljali v taborišče smrti Jasenovac. Po čudnem naključju

mu je uspelo še z dvema taboriščnikoma pobegniti. Z vpreženim vozom, ki ga je spremljal oborožen stražar, so šli v gozd po drva. Stražarja so ubili, mu vzeli puško ter pobegnili k partizanom. Najprej je delal v kuhinji, nato je postal četni in kasneje bataljonski kurir. Bil je dvakrat ranjen.

»Po osvoboditvi sem se najprej zaposlil pri Gozdnem gospodarstvu v Rogaški Slatini, od tod me je pot vodila v topilnico. Tu sem delal okoli dvanajst let, do 1968. leta, ko sem postal invalid tretje kategorije. Premestili so me v skladišče v gradbenem oddelku.

In memoriam

Edvard Jurhar - Ečo
1932-1983

Sredi avgusta je po težki bolezni omahnil v smrt Edo Jurhar - Ečo, doplomirani gradbeni tehnik v investicijski službi.

»Hotel bi ti spregovoriti, kot svojemu dobremu prijatelju, nekako tako, kot je bila tvoja navada po končani izgradnji objektov. Z lahkoto in od srca ti je tekla beseda, da si nas razvedril, kot nihče med nami.

Vse je zastrl grenak občutek, da smo te tako nepričakovano izgubili. Izhajal si iz zavedne in napredne slovenske kmečke družine, ki je mnogo prispevala k utrjevanju slovenstva in po vojni obnovi rodnega kraja.

Od rane mladosti vaje trdega dela, nisi poznal besede ne gre ali ne morem, vedno si bil pripravljen pomagati sočloveku. Kot mlad gradbeni tehnik si se najprej zaposlil pri Betonu v Celju in gradil objekte v svoji Savinjski dolini. Leta 1960 pa si se zaposlil v Cinkarni kot obratovodja gradbenega obrata in kasneje deloval v investicijski službi.

Z veliko mladostno vneto si se udeleževal kot športnik, športni funkcionar in sodnik na atletskem štadionu Boris Kidrič. Prevzemal si odgovorne naloge v mladinski organizaciji kot predsednik občinskega komiteja, aktivno sodeloval v samoupravnih organih in družbeno političnih organizacijah. Bogate izkušnje in znanje si pokazal tudi v štabu teritorialne obrambe, kjer si opravljal zaupno dolžnost in bil za prizadevanja odlikovan z redom za vojaške zasluge s srebrnimi meči.

Čprav te je bolezen že trgala od nas, si bil pobudnik in organizator skupnega srečanja, ko smo nazdravili novemu letu in načrtovali naše skupno delo.

V bolnici si nas mnogokrat vprašal, kako napredujejo investicijska dela. Opozarjal in svetoval si mlajšim kolegom, kako naj nadaljujejo z deli. Veselil si se delovnega uspeha - dokončanja izgradnje pregrade v Bukovžlaku, v katero si vložil vso svojo strokovnost, vestnost in poštenost. Nihče ni slutil, da tega ne boš doživel. V tem in ostalih objektih je tudi tvoje delo, ki ohranjajo spomin nate.

Milan Krivec

Ne, dolgočasil se ne bom. Ukvarjal se bom s sadjarstvom pa tudi sicer je dovolj dela na vrtu in okoli hiše.

Nekdanjim sodelavcem želim veliko uspeha in zadovoljstva ter da bi še naprej delali in živeli v miru.«

Vsem sogovornikom želimo obilo zdravja in prijetno počutje ter osebno zadovoljstvo.

Zlatko Šentjurec

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega EDIJA REPA, se iskreno zahvaljujemo za izkazano nesebično pomoč in spremljanje na zadnji poti. Žalujocha žena Ivanka, hčerke Irena in Danica z družinama.

ZAHVALA

Ob bridki izgubi svoje drage mame, se vsem sodelavcem najlepše zahvaljujem za darovani venec. Hvala tudi delavcem službe kakovosti za njihovo požrtvovalnost.

Martin MESTINŠEK

JUBILEJNE NAGRADE

- avgust 1983

Delovna doba 10 let

Horvat Franc, opravnik peči in agregatov, barvila, Pajič Vidoje, izmenovodja, osnovna proizvodnja, Podlesnik Danijela, tajnica podpredsednika KPO, poslovni organ DO, Boriš Marija, I. delavec v proizvodnji, tiskarske plošče.

Delovna doba 20 let

Čajič Milutin, žerjavovodja, pražarna ferosulfata, Čavš Viniko, ključavničar, centralne strojne delavnice, Josipovič Dragan, skupinovodja rastnih substratov, rastni substrati, Vidovič Franc, skupinovodja vlijanja blokov, nova valjarna.

Delovna doba 30 let

Cvrtila Dragutin, izmenovodja barvil, barvila, Mavrič Jože, izmenovodja vzdrževalne skupine, Kemija Mozirje.

Jana Jakob

Kako so Čečke hodile na Triglav

Pred vami je zapis mukotrpe, strme, a čudovite in premagane poti na očaka slovenskih planin, ki so jo opravile tri Čečke. Pravzaprav jih je bilo pet, a tri med njimi so dobile planinsko ime Čečka - Čečka I., Čečka II., Čečka III.

A, kdo da so? Tri dekleta iz vzgojnovarstvene organizacije Tončke Čečeve, ki so jih Cinkarnarji ljubeznivo povabili s seboj v gore. In kakšne da so? Ne več rosnio mlade, konfekcijskih številk JUS 42 do 44, v določenih obdobjih in na določenih mestih tudi 46; sicer pa kar »fejst punce«.

Mukotrpa pot se je začela že dva dni pred odhodom - z garderobo. Vse tri so si kupile nove pumparice, lepe in poceni. Po strokovnem ogledu napetih oblin pa so ugotovile, da so nove, lepe hlače primerne za promenado, za plezanje pa sploh ne. Tako se je na odločilni dan pojavila prva v hlačnem krilu, druga v moževih pumparicah, tretja je sicer oblekla novo krasoto, a na vrh Triglava se je povzpela v trenirki - toda to spada v nadaljevanje.

Zaradi racionalne izrabe papirja in da ne bi preveč izkoriščala bralčeve potrpežljivosti, bom preskočila opis prijetne vožnje na Pokljuko.

Sredi lepih poključskih gozdov so se Čečke postavile v kolono s svojim vodnikom Tomom. Bodo so korakale po stezi in skušale ujeti njegov enakomerni hribovski korak. Zaradi poklicne deformacije (pedagoška radovednost in zgovornost) so se ozirale za vsakim cvetom, čmrljem in metuljem, si kazale posebno lepe primerke, si razlagale imena rož in trav in se zato pogosto spotikale čez kamne in obredle vse luže in lužice. Še sreča, da je pot krenila navkreber in je bilo potrebno sapo hraniti za vzpon; Čečke so utihnile in se poglabile v razmišljanje o svoji kondiciji, pljučni kapaciteti, možnosti za žulje in podobnih strokovnih vprašanj. Zelo so se razveselile pogleda na Vodnikovo kočjo in možnosti za oddih. Zajele so sapo, se podprle z izdatno malico, ena pa je od prijazne sestre Biserke dobila obliz za žulj. Korajžno so krenile proti naslednjemu, sicer vidnemu a še oddaljenemu cilju - Planiki. Zdaj je šlo lažje: noge so se segrele, ujele so vodnikov korak, krepila jih je zavest, da v koči čaka nanje pograd na skupnem ležišču. Ha, pograd na skupnem ležišču! Preden so iz-

Najmlajši in najstarejši udeleženez izleta na Triglavu

tegnile svoje utrujene kosti (in kar se jih sicer še drži) na trdo podlago, se je sicer zgodilo še marsikaj, toda za podroben opis bi bil potreben roman ali vsaj romanček. Nimajo pa te stvari nobene zveze z vzponom na Triglav, zato ni nujno, da jih poznate. Počitek na skupnih ležiščih, to pa je nekaj drugega - treba si je nabrati novih moči za odločilni korak.

Pred spanjem so Čečke opravile večerno toaleto: s snegom so si zdrgnile zardela lica in umile celo zobe. Pri tem jih je tako neprijetno zazebljo, da so opustile misel, da bi si tako oprale še noge - to naj počaka na ugodnejšo priložnost.

Toda tema je bila, ko so potegnile odejo do brade in zatisnile oči. Dopovedovale so si, da bi treba spati, kajti jutrišnji dan bo zahteval od njih vse moči.

Polagoma se je vse umirilo, spanec je počasi lezel na oči, tišina in zavijanje severozahodnika jih je uspavalo - toda ne! Iz kota se zasliši najprej rahlo, nato pa vedno močnejše smrčanje. O, vsi svetniki, to bo krasna noč! Smrččač melodično izpušča svoje glasove v različnih tonih in višinah in na koncu vsakega desetega ali enajstega diha gromko hrkanje, kot bi hlastnil po muhi. Čečkam že gre na smeh, kajti to so punce, ki v večini stvari znajo najti smešno plat. Oglasi se še drugi »žagar« lepo uglašen s prvim, v nekoliko višji intonaciji. Vmes pa od časa do časa glas, kot bi kdo počasi vlekel zadržgo z lesenimi zobmi. To je za Čečke preveč. Zvijte jih tak smeh, da se valjajo po postelji, tiščijo glave v blazine in si vlečejo odeje čez

glavo. Le počasi umirijo, pozabijo na neblagglasne zvoke in zaspijo.

Jutro, namenjeno za vzpon na vrh Triglava je mrzlo, vetrovno in strme stene so zavite v sive megle. Vodniki ocenijo, da so Čečke skupaj z drugimi udeleženci doslej dokazale, da bodo zmogle ta odločilni pohod. Torej pot pod noge. S seboj je treba vzeti šal, kapo in rokavice. Prvi del poti sorazmerno lahko premagajo. Potem pa pridejo prepadne strmine, poledenele in mokre stene, oz. skale, klini in jeklene vrvi, ki jih krasi 3 cm dolga srež. S severa vleče ostru sapa, ki ubogim Čečkam zasolzi oči iz žepa in brisanje nosu zmanjka rok: z eno se je treba držati za vrvi, z drugo za skalo, s tretjo - oja, ta pa že manjka. Od časa do časa si nos obrišejo v rokav - tega niso delale že od

otročkih let, pa jim kljub temu gre dobro.

S strahom in srcu in s trepetajočimi nogami se pomikajo po ozkem grebenu z malega na veliki Triglav. skoraj bi jih zagrabila panika, toda pred njimi koraka vodnik Tomo. Lahkotno stopa, od časa do časa se ozre in se spodbudno nasmehne. Čečke mu zaupajo - če on meni, da bodo srečno prišle na vrh, potem bo to držalo. In so prišle: Hura! Na vrhu Triglava je sicer sneg, mrzel veter, okrog in okrog megle, toda srce je polno svetlobe, veselja nad lastno zmago, topline zaradi tovariških stiskov rok, prijateljskih poljubov in čestitanja. In nato prvi del planinskega krsta - krepek udarec z vrvo čez napeto zadnjo plat. Čečke tudi to korajžno prenesejo. Srečne so, ker vedo, da so sprejete v družino planincev - ljudi s širokim, toplim srcem, veseljakov in ljubiteljev narave.

K opisu hoje na Triglav bi spadal pravzaprav tudi povratek. Čečkam je povzročal skoraj več preglastic kot vzpon, toda vse se je srečno končalo. Morda boste kdaj drugič lahko prebrali, kaj vse se jim je pripetilo na poti z najvišjega vrha do kočje na Doliču, pa na hoji čez Hribarce, do Prehodovcev, ob Triglavskih jezerih in nato na Komni, pod slapom Savice in še in še - dokler niso prispelle utrujene, a neizmerno srečne do svoje domače postelje. Toda mislim, da je o Čečkah zaenkrat dovolj. Prosile so me, da napišem še samo to, da se pristrčno zahvaljujejo organizatorjem pohoda »110 Cinkarnarjev na Triglav«, da so jih povabili s seboj, skrbeli zanje in jih varno pripeljali v dolino - in če jim niso povzročale preveč težav, si želijo, da jih še kdaj peljejo s seboj v gore.

E.P. - Čečka I.

HUMOR

Dragi, kaj bi storil, če bi padla v vodo? Bi skočil in me rešil? Da, seveda! Saj vedno praviš, da počenjam same neumnosti.

*

Tovariš natakár - v tej solati je muha!

Čudno! Ponavadi je v solati polž.

*

Poslušaj Mirko, kaj pa delaš z mojo ženo v službi?

Nič!

Sem si kar mislil! Zato mi je predlagala, naj si poiščem novega prijatelja.

Himalajci so se oglasili

6. oktobra so se člani celjske himalajske odprave oglasili iz Nepala, Gaurishankarja (7145 m) Vsi so še celi in zdravi!

JUBILEJNE NAGRADE junij-julij

Delovna doba 10 let:

Emil Dokler, vodja proizvodnje, Metalurgija, Milorad Miličič, specialist za pnevmatiko, Vzdrževanje, Metodij Milev, izmenovodja v površinski obdelavi, TiO_2 , Danica Paradižnik, knjigovodja mater, in proizvodov, Računovodska služba, Božo Pernek, pakovalec tržnih produktov, površinska obdelava TiO_2 .

Bele Anton, opravniki peči in agregatov, barvila, Bezjak Franc, delavec na redukciji, osnovna proizvodnja, Erlih Dragica, evidentičar kadrov, kadrovska služba, Karnovšek Zlata, referent v oddelku finančne službe, Kolar Anton, II. tehnolog v razvoju osnovna proizvodnja, Križnik Vlasta, referent v odd. finančne operative, Leskovšek Sonja, kontrolor v AOP, Marijan Dušan, brusilec ofset plošč, tiskarske plošče, Petrovič Milka, I. strežaj kopeli, tiskarske plošče, Prodanovič Lazar, II. tehnolog v razvoju, razvojna služba, Ribič Helena, nabavni referent, marketing, Sakulac Irenke, I. referent v transportu, Stanič Milena, samost. komerc. referent, marketing, Tavčar Anton, I. ključavničar, vzdrževanje opreme za TiO_2 , Zupanc Anton, skupinovodja izdelkov zmesi, keramika, Zupanc Tihomir, vlagalec in izpraznjevalec v keramiki,

Delovna doba 20 let:

Vojislav Arsovski, skupinovodja kislin, sušilnica ferosulfata, Martin Debelak, skupinovodja kislin, sušilnica ferosulfata, Đorđe Gargalijević, vodja pomožnih služb, splošna služba, Marija Rakoš, I. analitik služba kakovosti, Alojz Stipčič, kurjač rafinacijske peči, Valjarna, Škrjanec Franc, vodja ARM delavnic, v centralnem strojnem oddelku, Kolar Amalija, samostojni komercialni referent, marketing, Brigita Končan, knjigovodja materialov in proizvodov, računovodska služba, Voršnik Stanislav, I. skupinovodja v grafiki, tiskarske plošče,

Delovna doba 30 let:

Šeško Ludvik, skladišni delavec, skladišča transport, Operčkal Vinko, II. zidar, vzdrževanje tehnol. objektov, Sinanovski Naip, kontrolor izdelkov, v službi kakovosti.

Martin Kukovič, II. analitik, skupne službe TiO_2 , Rafael Voga, pomožni delavec, splošna služba.

Kadrovske vesti

Izstopi v mesecu juniju 1983

Pavlovič Miroslav, pakovalec in posnemalec v Zn prahu, Vervega Marko, III. mazač vzdrževanje opreme za Metalurgijo, Gnader Stanislav, čuvaj in vratar, skupne službe Kemija Mozirje, Garagič Omer, pripravljalec vode, sušilnica ferosulfata, Valant Janko, kislinar na žvepleni kislini, Tomič Majda, strežaj parnih strojev, tiskarske plošče, Jankovič Ruža, stavec v tiskarni, Ramadani Bari, opravniki filtrov in mešalnih naprav, v gradbenih lepilih, Tešanovič Zoran, pripravljalec vode, pražarna ferosulfata, Antunovič Nenad, II. ključavničar, centralne strojne delavnice, Kresnik Albin, IV. valjač, nova valjarna, Zimšek Jože, izdelovalec barv na drobilni napravi, Kemija Mozirje, Perc Ivan, delavec na filtraciji, osnovna proizvodnja TiO_2 , Petrovič Radovanka, snazilka, splošna služba

Vstopi v mesecu juniju 1983

Dreč Bernard, pakovalec v površinski obdelavi TiO_2 , Horvat Ivan, pakovalec v gradbenih lepilih, Bremšak Olga, pripravnik VS, razvojna služba, Leban Bojan, merilec ARM, v centralnih elektro in ARM delavnicah, Bračun Mirko, strugar, centralne strojne delavnice, Likovič Janja, pripravnik VIS, računovodska služba, Duler Drago, strokovni delavec za samopr. pravo, pravna služba, Kodrič Štefan, delavec v valjarni, nova valjarna, Pinjušič Tomoslav, finomehanik, vzdrževanje opreme za Metal., Petronjič Dragomir, II. skladišni delavec, skladišče v transportu, Đaković Radomir, pakovalec TP, Zn belilo, Završki Angela, čistilka, v splošni službi, Cafuta Antun, II. polivalentni delavec, osnovna proizvodnja, Ferčec Mladenko, ključavničar, vzdrževanje opr. za K.G.V., Furnam Anton, ključavničar centralne strojne delav-

nice, Babnik Martin, električar, vzdrževanje opr. za Metalurgijo, Gajšek Marjana, psiholog, kadrovska služba, Babič Vitomir, zidar, gradbeno vzdrževanje, Kosič Čedo, pakovalec, osnovna proizvodnja, Kovačević Dragan, II. tehnik v proizvodnji, TiO_2 , Dmitrašinovič Milan, sušilec, sušilnica ferosulfata, Simič Tomo, delavec za pomoč v valjarni, nova valjarna, Galinec Dragutin, II. sušilec, v sušilnici ferosulfata, Maček Ivan, II. sušilec sušilnica ferosulfata, Gligorič Čedo, II. talilec, v sekundarni proizvodnji cinka, Babič Ilija, III. rafiner, v cinkovem prahu, Pavič Mirko, pakovalec TP, v modrem bakru, Kmetič Milan, opravniki filtrov in meš. naprav, modri baker, Malič Pero, opravniki filtrov in meš. naprav, litopon, Bolut Bego, opravniki filtrov litopon, Zupanc Mišo, strugar, centralne strojne delavnice, Lončarevič Miro, orodjar v žičarni, čašice, Kladnik Maksimiljan, opravniki peči in agregatov, v Zn belilu.

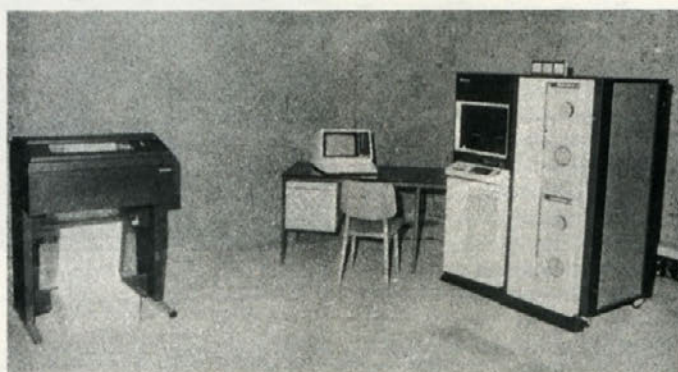
Vstopi v mesecu avgustu 1983

Cvirn Anton, pakovalec tržnih proizvodov, gradbena lepila, Lavrič Marjan, strugar za manj zahtevna dela, centralne strojne del., Đurič Petar, pobiralec odrezkov, valjarna, Vuzem Josip, el. za manj zahtevna dela, vzdrž. opreme za K., G., V., Čehič Emir, čistilec izdelkov, keramika, Vertačnik Janez, II. raziskovalec, razvojna služba, ILIČ Đuro, čistilec izdelkov, keramika, Jelenko Tatjana, pripravnik S, kadrovska služba, Kvas Valentin, voznik avtosterne, zunanji cest. transport, Brinovšek Vinko, vratar - čuvaj, Kemija Mozirje, Smiljanec Franjo, merilec za manj zahtevna dela, vzdrževanje opreme za TiO_2 , Jezovšek Ludvik, voznik avtosterne, transport, Krajnc Jo-

sip, el. za manj zahtevna dela, vzdrževanje opr. za Metal., Nežmah Antun, ključavničar za manj zahtevna dela, centr. strojne del., Havjanec Boris, strugar za manj zahtevna dela, centr. strojne del., Ovčar Jože, II. skladišni delavec, transport, Kačičnik Marjan, voznik kamiona, transport, Kovačič Silvo, voznik osebnega avtomobila, transport, Planinšič Vinko, II. skladišni delavec, transport, Kragolnik Boris, III. rafiner, Zn-prah, Klenovšek Anica, operater - vnašalec, AQP, Kovačević Vinko, pobiralec odrezkov, valjarna, Bašič Adil, II. talilec, sekundarna proizvodnja, Avdič Muhamed, delavec za pomoč v valjarni, valjarna, Marjanovič Živorad, II. rezalec, valjarna, Drobinč Franc, pakovalec, površinska obdelava, Ocvirk Jurij, pripravnik ViS, kadrovska služba, Užmah Ervin, delavec za pomoč v valjarni, valjarna, Stopar Boris, II. pripravljalec sarže, veziva in organoli, Krčmarevič Krsto, II. skladišni delavec, transport, Mamič Mirko, III. rafiner, cinkov prah, Živkovič Drado, izdelovalec priključkov, keramika, Goropevšek Kristina, pripravnik S, kadrovska služba, Gračner Bojan, voznik kamiona, transport, Jereb Branko, voznik kamiona, transport, Jagodič Mihaela, pripravnik S, kadrovska služba, Ekselenski Bojan, pripravnik S, kadrovska služba, Čehič Hamid, delavec za pomoč v valjarni, valjarna, Viant Aleksander, pakovalec, tiskarske plošče, Krkalo Nevenka, čistilka, splošna služba, Smeh Robert, pripravnik S, kadrovska služba, Sikošek Mirjam, pripravnik S, kadrovska služba, Dučanovič Suad, delavec za pomoč v valjarni, valjarna.

Izstopi v mesecu avgustu 1983

Bolut Bego, opravniki filtrov in mešalnih naprav, litopon, Nikolič Svetislav, opravniki filtrov in mešalnih naprav, gradbena lepila, Ledinski Dragutin, opravniki naprav za mehansko obdelavo, cinkovo belilo, Grešak Milan, opravniki filtrov in mešalnih naprav, mase za gradbeništvo, Jurhar Edvard, II. tehnolog v razvoju, investicijska služba, Motoh Franc, pakovalec tržnih produktov, rastni substrati, Dankovec Alfonz, vodja skupin, centralne strojne delavnice, smeh Anton, izsekovalec rondel, rondele in čašice, Čavš Boris, IV. valjač, N. valjarna, Šmon Leopold, vodja oddelka v proizvodnji, razvojna služba, Lamper Polona, II. analitik, razvojna služba. Jana Jakob

Naš novi računalnik

Čistejša Cinkarna

Po programu, ki so ga sprejeli skupščinski zbori za ekološko sanacijo, je pretežni del nalog dobro opravljen, razen tistih, za katere pripravljamo smotrnejše in ekološko boljše rešitve. Dela na področju varstva okolja po družbenem dogovoru potekajo po planu. Nekatere naloge so končane celo pred rokom. Manjši del zamuja zaradi objektivnih razlogov, ki se v glavnem nanašajo na izdelavo zahtevnih projektov in financiranje, oziroma nakup opreme iz tujine.

Zagon naprave za pranje dimnih plinov Schnakenberg želimo zaključiti v oktobru letos. V teku so raziskave boljših rešitev za rekonzentracijo odpadne žveplove kisline. Čiščenje iztoka iz odlagališča Bukovžlak je dokončno urejeno, oddelek za varstvo okolja pa stalno spremlja in kontrolira kvaliteto izlivnih vod.

Oddelek za varstvo okolja se uspešno vključuje tudi v razreševanje problematike z odpadki, saj na ravni delovne organizacije potrebno rešiti celotno problematiko zbiranja, sortiranja in odlaganja vseh odpadnih sekundarnih surovin, s specifičnimi in gorljivimi odpadki ter skrbeti za nadzor nad njimi.

Onesnaženost z žveplovim

Odlagališče v Bukovžlaku

Z namenom, da hitreje uresničimo obveze iz varstva okolja smo nekatere naloge končali pred rokom: To s obnovitev zbiralnikov odpadnih vod, varovalne zmogljivosti za nevtralizacijo vseh odpadnih vod, dograditev zemeljske pregrade v Bukovžlaku, rekonstrukcija peči za proizvodnjo cinkovega belila, usposobitev čiščenja dimnih plinov na sušilnici ferosulfata in celo naloga izven programa, kot je sodelovanje pri ureditvi struge vzhodne Ložnice. Do konca letošnjega leta načrtujemo še rekonstrukcijo preostalih dveh peči v Keramiki na zemeljski plin ter zaustavitev obeh dotrajanih generatorjev.

Za uresničitev programa ekološke sanacije in del na področju varstva okolja smo doslej porabili 272.149.000 din sredstev.

dioksidom v Celju se je po meritvah hidrometeorološkega zavoda zmanjšala na 64 odstotkov celotne emisije v celjski kotlini ob upoštevanju, da se ostala emisija ni spremenila, ter da se precejšen del te emisije izpušča skozi 100 metrski dimnik. Tako je imisijska koncentracija do 0,25 mg SO₂ na m³ in še to na majhnem področju. Industrijski kraji, kot so Trbovlje, Črna, Hrastnik, Ljubljana, Zagorje, Mežica, imajo tako višje imisije v kurilni sezoni kot Celje.

Ne pretiravamo, ko trdimo, da smo v Cinkarni storili mnogo na področju varstva okolja, želimo le, da nam bi sledili tudi drugi onesnaževalci, ki doslej niso bili tako direktno imenovani, čeprav prispevajo svoj delež k onesnažitvi okolja, za katerega vsi želimo, da bi bilo čimbolj čisto in primerno za vse nas.

Celje bolj čisto

V muzeju revolucije v Celju je bila od 21. septembra do 5. oktobra odprta zelo zanimiva in poučna razstava »Utrinki iz ekološke problematike Celje«. Razstava je dala pregled dejavnosti na področju varstva okolja od leta 1945 naprej. Zagotovo na razstavi ni bilo prikazano vse, kar je bilo v Celju narejenega za varovanje okolja, ker je bil prostor omejen. Vendar pa je razstava dala dobro čutiti, da so nastale v Celju velike spremembe in da je bil na področju varstva okolja že do sedaj narejen velik korak naprej.

To se je zgodilo v zadnjih nekaj letih. Ni še tako dolgo, ko je bila Hudinja oranžno rjave barve, Voglajna črna, iz vseh dimnikov se je širil dim nad mesto, uničeni so bili gozdovi v okolici Celja, pri živini so ugotavljali zmanjšano plodnost in podobno.

Stanje še vedno ni dobro, vendar je težko reči, če bi brez industrije, posebno pozimi, bilo bolje. V kurilni sezoni, ima ogromen delež pri onesnaževanju kurjenje in s tem emisija škodljivih plinov iz nizkih dimnikov. V času niverzij se dimni plini zbirajo v zračni plasti do 100 m nad mestom, kar smo nazorno videli na več fotografijah. Samo najvišji dimniki pošiljajo škodljive pline nad niverzijsko plast.

Cinkarna se je na razstavi predstavila s fotografskimi posnetki stanja pred leti in sedanjim stanjem, zelo zanimiv pa je bil tudi 18 minut dolg barvni film, ki je bil posnet v Cinkarni pod vodstvom ing. Podpečana. Iz zraka je najprej prikazano Celje, potem pa še Cinkarna v vsej svoji razsežnosti, posamezne proizvodnje, na koncu pa še odlagališče sadre in trdnih odpadkov v Bukovžlaku.

Popolnoma drugačna podoba

Pogled na stari del Cinkarne

Foto: M. Bombač

je sedaj v Bukovžlaku, vendar ni vse samo v lepšem videzu, pač pa je okolje sedaj tudi varno pred onesnaževanjem z odlagališča. Zgornjo mokro odlagališče že naseljujejo raje in žabe, celo labodi so že bili v jezeru.

S svojimi prispevki k zavarovanju okolja so se predstavila tudi nekatera druga celjska podjetja, predvsem Železarna Štore, Opekarna Ljubččna in Komunalno podjetje. Vendar ni bilo vse samo pozitivno, kar smo videli na razstavi. Prav grozljiv je bil posnetek komunalne depozije v Bukovžlaku.

Gozdarji so v svojem oddelku prikazali, kaj se dogaja z zelenimi površinami v naši okolici. Že kmalu po letu 1950 so v Celju gozdarji opazili poškodbe na drevju, ki so nastale zaradi škodljivega delovanja fluoridov in žveplovega dioksida. Poškodbe nastanejo predvsem na listih in iglicah - iglavci so veliko manj odporni v onesnaženem področju, s tem pa je tudi letni prirastek drevja manjši.

Zelo zanimivi pa so tudi grafiki, ki prikazujejo posamezne onesnaževalce v Celju, njihov delež pri onesnaževanju z žveplovim dioksidom, fluoridi, prahom ogljikovodiki, dušikovimi oksidi itd. Vida Planinšek